

Ліягона

Чому нам
потрібен
Ісус
Христос,
с. 12

Коли служіння за
призначенням стає щирим,
с. 18

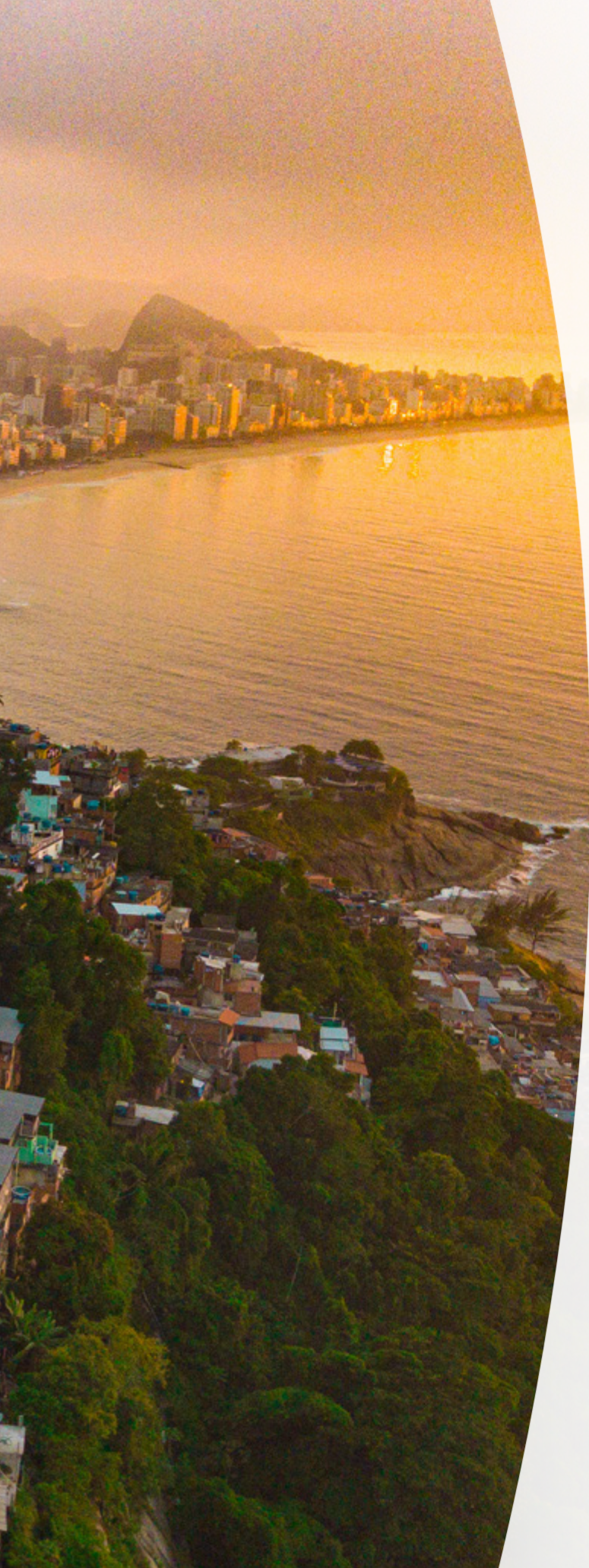
Як Христос виявляв любов до
тих, хто відчував, що від них
відмовилися, с. 24

Чотири способи отримати
дар Божої любові,
с. 28

ЦЕРКВА
НА
МІСЦЯХ

Ріо-де-Жанейро, **Бразилія**

Ріо-де-Жанейро—це один з багатьох потужних центрів Церкви у Бразилії. Незабаром у Ріо буде освячено храм. Ось кілька фактів про стан Церкви у Бразилії.

1,4 мільйона членів Церкви (1 з кожних 151 бразилійців є святим останніх днів або 0,67 відсотків населення країни)

коли 273

2 111 приходів і філій

центрів сімейної історії 355

6 храмів

місій 35

1929 Перші навернені в Бразилії

1966 Створено перший кіл у Сан-Паулу

1978 Було освячено храм у Сан-Паулу—перший з побудованих храмів у Південній Америці

2001 Урядом країни було вшановано Товариство допомоги

Ділитися світлом Спасителя в Різдво
с. 8

Служити всім
Старійшина Річард Нейтцель
Гольцапфель
с. 18

Чому нам потрібен Ісус Христос
Старійшина Д. Тодд Крістофферсон

с. 12

Отримайте дар
Джейкоб Р.
Джоунс

с. 28

Євангелія: якір у часи змін

У 2020 році ми переживали природні катаклізми та всесвітню пандемію. Ми вивчали Книгу Мормона за програмою *За Мною йдіть* з братами і сестрами, які живуть поруч і далеко. Ми об'єдналися по всьому світу в пості й вірі.

У мінливому світі ми можемо триматися душою за якір, яким є наш Спаситель Ісус Христос і Його відновлена євангелія. Ми сподіваємося, що ці та інші статті у цьому номері допоможуть вам відчутти дух Різдва, Дух Господа:

- Старійшина Д. Тодд Крістофферсон навчає, чому нам потрібен Спаситель (див. с. 12).
- У статті "Ділитися світлом Спасителя в Різдво" ми пропонуємо кілька ідей щодо того, як можна послужити о Різдвяній порі (див. с. 8).
- Джейкоб Джоунс пише про чотири дари, які ми можемо принести Господу, щоб запросити дар Святого Духа у своє життя (див. с. 28).
- Раніше у цьому році Перше Президентство ухвалило видання трьох нових церковних журналів, починаючи з наступного місяця: один для дорослих, один для молоді й один для дітей. Ці журнали будуть доступні десятками мов і нестимуть євангелію святим останніх днів по всьому світу. У цих нових журналах ми й надалі будемо чути голос Господа, донесений через Його служителів, і єднатися разом як члени всесвітньої Церкви. (Дізнайтеся більше на с. 6).

Вас вітають з Різдвом співробітники журналу *Ліягона*

Зміст

- 5 Ви можете освітити цей світ** 🕒
- 6 В очікуванні трьох нових журналів**
Захоплюючі зміни, які відбудуться з *Ліягоною* в наступному році!
- 8 Принципи служіння**
Ділитися світлом Спасителя в Різдво
Різдвяна пора—це час, коли у нас з'являються унікальні можливості для служіння.
- 12 Чому нам потрібен Ісус Христос**
Старійшина Д. Тодд Крістофферсон
Відверніть свою увагу від гамору Різдвяної пори і подумайте про Сина Божого.
- 18 Служити всім**
Старійшина Річард Нейтцель Гольцапфель
Як служити іншим людям природним і прийнятним чином.
- 24 Зближуватися: Любити так, як Спаситель**
Бекі й Беннет Борден
Ми багато навчаємося з того, як Спаситель спілкувався з іншими людьми
- 28 Отримайте дар**
Джейкоб Р. Джоунс
Чотири способи відчути любов Бога—справжній дар Різдва.
- 32 Голоси святих останніх днів** 🕒
- Допомагати біженцям та безхатченкам у Франції; згадувати у в'язниці молитви, на які прийшла відповідь; вирішити платити десятину; отримати сумне духовне відчуття.
- 36 За Мною йдуть: Книга Мормона** 📖 🕒
- Ви можете використовувати ці щотижневі статті для поглибленого вивчення Книги Мормона цього місяця.
- 40 Як говорити зі своїми дітьми про євангелію у повсякденному житті?**
Розмови про євангелію не мають бути нудними й формальними.

🕒 Замальовки

📖 За *Мною йдуть*, додаткові матеріали

На обкладинці
Поклоніння Дитині-Ісусу, художник
Маттіас Стомер, Bridgeman Images.

Розділи

Дорослій молоді 42

Соціальні медіа можуть завдавати нам болю, якщо ми несправедливо судимо про інших або порівнюємо себе з іншими. Дізнайтеся, як ми можемо **зробити вплив соціальних медіа позитивним**.

Молоді 50

Я була розчарована, а потім **Різдво принесло благословення**; молоді люди розповідають про **духовні дари**, які вони отримали; штучні вогниці можуть відволікати нас від **Світла Христа; завдяки досвіду Моронія ми засвоюємо життєві уроки**.

Дітям Друг

Дізнайтеся про **дари**, які ми можемо не лише давати, але й отримувати.

СТАТТІ, ЯКІ ІСНУЮТЬ ЛИШЕ У ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ У ГРУДНЕВОМУ НОМЕРІ

Непомітні благословення десяти- тини

Кімберлі Дженсен

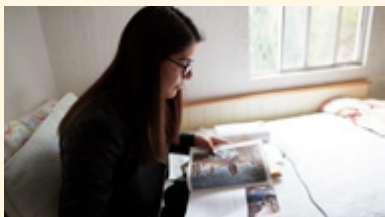
Часто буває так, що благословення десятини невеликі, але потужні.

Подолати самотність, спілкуючись з Христом

Кайлі Перріш

Молода людина ділиться думками стосовно того, як зосереджуватися на Спасителі о цій порі, коли хтось може відчувати самотність.

Важко самим вивчати посібник За Мною йдїть? Ось кілька ідей для нового року

Анеліс Гардінер

Молода людина ділиться ідеями щодо того, як ефективніше вивчати посібник За Мною йдїть, якщо ви робите це самостійно.

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ

У додатку Євангельська бібліотека чи на сайті liahona.ChurchofJesusChrist.org ви можете:

- Знайти поточний номер журналу.
- Знайти статті, які існують лише у цифровому форматі.
- Знайти попередні номери журналу.
- Відправити свої історії та відгуки.
- Підписатися або подарувати підписку.
- Поглибити вивчення за допомогою цифрових засобів.
- Поділитися улюбленими статтями та відео.
- Завантажити або роздрукувати статті.
- Послухати свої улюблені статті.

НАША КОНТАКТНА ІНФОРМАЦІЯ

Надсилайте свої запитання та відгуки електронною поштою на адресу: liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Надсилайте свої історії на сайті: liahona.

ChurchofJesusChrist.org або поштою на адресу:

Liahona, flr. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

ГРУДЕНЬ 2020, ТОМ 23, № 12 ЛІАГОНА 16727 192

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрінг

Кворум Дванадцятих Апостолів: М. Рассел Баллард, Джеффері Р. Холланд, Дітер Ф. Ухторф, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістоферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд, Герріт У. Гонг, Уліссес Соарес

Редактор: Ренді Д. Фанк

Радники: Бекі Крейвен, Шерон Юбенк, Крістіна Б. Франко, Уолтер Ф. Гонсалес, Ларрі С. Кечер, Джейн Е. Ньюмен, Адріан Очоа, Майкл Т. Рінгвуд, Верні П. Станфіллі

Головний директор: Річард І. Хітон

Директор редакції церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарффі Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Райан Карп

Помічник з видавництва: Еніш С. Давіла

Редакологія: Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Гарретт Х. Гарффі, Джон Раян Дженсен, Аарон Джонстон, Шарлотта Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б. Мердок, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінбороу, Річард М. Ромні, Мінді Селу, Лорі Фулер Соса, Чейкелл Уордлей, Марісса Віддісон

Практикант відділу: Алайна Вангсгаард

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрюс, Фей П. Ендрус, Менді Бентлі, С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Джошуа Денніс, Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрін, Скотт М. Моой, Алені Рєгер, Марк В. Робісон, К. Ніколь Уолкенхорст

Дизайнер-практикант: Келсі Фекрелл
Координатор з питань інтелектуальної власності: Коллетт Небекер Он

Керівник видавництва: Аммон Гарріс
Видавництво: Айра Глен Едейр, Джулі

Бардетт, Хосе Чавес, Браян У. Джджі, Джинні Дж. Нільсон, Маррісса М. Сміт

Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друк: Стівен Т. Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Нельсон Гонсалес

Поштова адреса: Liahona, Fl. 5, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Liahona (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, кирібаті, корейською, латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською,

тайтянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Видано в Сполучених Штатах Америки.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з Ліягони для особистого, некомерційного використання (а також для церковних поклонянь). Це право може бути скасовано у будь-який час. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського права треба звертатися до Офісу інтелектуальної власності на адресу: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна пошта: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: December 2020 Vol. 23 No. 12.

LIAHONA (USPS 311-480) Ukrainian (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store. ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ВИ МОЖЕТЕ ОСВІТИТИ ЦЕЙ СВІТ

Святкуючи цього місяця народження і життя Ісуса Христа, ви можете скористатися наступними ідеями, що допоможуть виявити любов іншим людям, та поділитися світом, яке Він приносить у ваше життя.

ПОДІЛІТЬСЯ ВІДЕО *THE CHRIST CHILD* (ХРИСТОС-ДИТЯ)

- Поділіться цим відео в соціальних медіа.
- Подивіться його у себе вдома разом з друзями, які сповідують іншу релігію.
- Поділіться ним з незнайомцем у автобусі.
- Скористайтеся ним під час уроку на домашньому вечорі.

ВІДВІДУЙТЕ ХВОРИХ І СТРАЖДЕНИХ

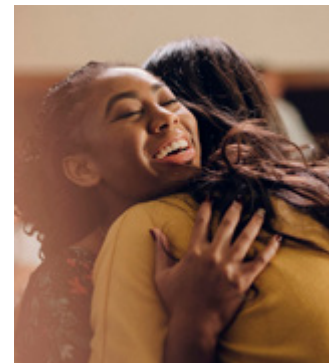
- Зберіть гігієнічні набори.
- Проведіть час з тими, хто хворіє.
- Запитуйте, як ви можете допомогти.
- Зробіть благодійне пожертвування.

НАГОДУЙТЕ ГОЛОДНИХ

- Послужіть у безкоштовній їдальні для бідних.
- Беріть участь у безкоштовній роздачі продуктів.
- Принесіть комусь їжу.
- Запросіть когось на Різдвяний обід.

ВТІШАЙТЕ САМОТНИХ

- Сядьте поруч з людиною, яка сидить сама.
- Відвідайте самотню людину.
- Запрошуйте самотніх до себе в дім.
- Знайдіть нового друга.

ЗАПРОШУЙТЕ ЛЮДЕЙ ДО ЦЕРКВИ

- Моліться, щоб зрозуміти, кого запросити.
- Запрошуйте людей на особливі Різдвяні причасні збори 20 грудня.
- Запрошуйте особисто і через соціальні медіа.
- Запрошуйте друзів на Різдвяні заходи.

В очікуванні трьох НОВИХ журналів

Зміни, що стосуються церковних журналів, є ознакою зростання Церкви в усьому світі.

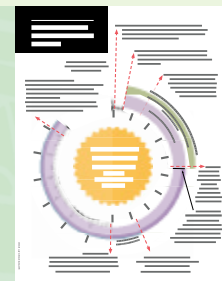
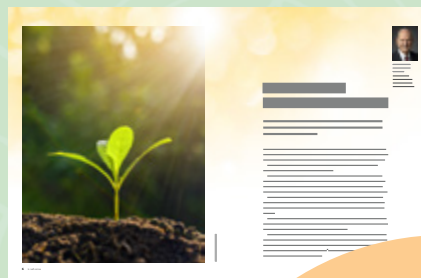
Як божественний компас, на честь якого було названо цей журнал (див. *Алма* 37:38–45), *Ліягона* має на меті спрямовувати своїх читачів до нашого Спасителя Ісуса Христа. Зараз розпочинається новий етап як частина хвилюючих змін у виданнях Церкви.

Починаючи з наступного місяця, Церква видаватиме три нові всесвітні журнали: *Ліягона*—для дорослих, журнал *Заради зміцнення молоді*—для молоді і журнал *Друг*—для дітей. Залежно від мови, журнали будуть доступні щомісяця або через місяць.

Якщо зараз ви є передплатником *Ліягони*, ваша передплата триватиме автоматично наступного року протягом часу, що залишиться у вашій передплаті. Якщо ваша родина хоче отримувати журнали *Друг* або *Заради зміцнення молоді*, ви можете зробити передплату у місцевому розподільчому центрі або на сайті store.ChurchofJesusChrist.org.

Приходи і філії заохочуватимуться забезпечувати передплатами новоохрищених членів Церкви, а також дітей і молодь, які відвідують Церкву без своїх батьків.

Прогляньте, що буде міститися в цих журналах, і подумайте, як вони можуть благословити вас, вашу сім'ю та друзів.

Ліягона: для дорослих

Послання від церковних провідників.

Історії вірних членів Церкви

Статті, які допоможуть під час вивчення посібника За мною йдіть

Основи євангелії для нових членів Церкви

Вставки з новинами та статтями з вашої території

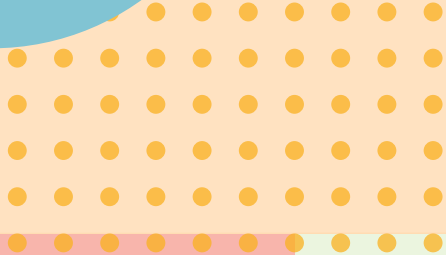
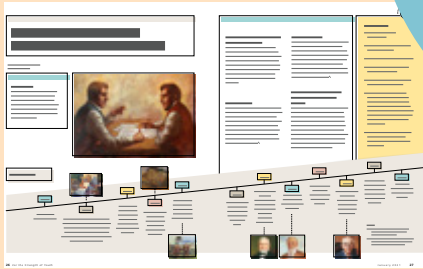

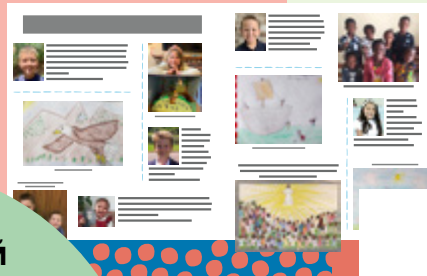
На 50-й сторінці цього видання ви зможете більше дізнатися про новий журнал для молоді.

Журнал Заради зміцнення молоді: для підлітків

Послання від церковних провідників.
Наочні уроки для домашніх вечорів
Відповіді на запитання від молоді
Статті про медіа, норми, друзів та інші актуальні теми

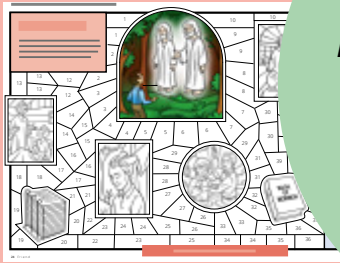

ЗОБРАЖЕННЯ ЛЯГОНИ, ХУДОЖНИК БЕТ УІТАКЕР

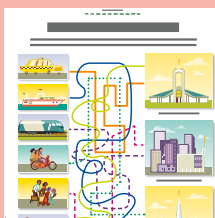

Друг: для дітей

Послання від церковних провідників.
Вправи для дітей молодшого віку
Історії, написані дітьми
Статті, які поглиблюють розуміння євангелії
Дитячі мистецькі роботи

Ви можете зробити передплату на друковані журнали або зробити для когось подарункову передплату на сайті store.ChurchofJesusChrist.org. Ви можете читати журнали у цифровому форматі в додатку Євангельська бібліотека або на сайті liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Принципи служіння

ДІЛИТИСЯ СВІТЛОМ СПАСИТЕЛЯ В РІЗДВО

Подумайте про тих, кому служите. Як ви можете допомогти їм наблизитися до Христа цього Різдва?

Хоча ми пам'ятаємо про Спасителя Ісуса Христа впродовж усього року, Різдво є тим часом, коли ми вшановуємо найвеличніший з дарів, що будь-коли отримували: "Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне" (Іван 3:16). Служачи під час Різдва, ми також можемо робити подарунки, які допомагають людям наблизитися до Спасителя. Як чудово думати про те, що ми, наслідуючи приклад Небесного Батька, також можемо приносити дари.

Я досі пам'ятаю той дар

Сьюзен Харді, шт. Каліфорнія, США

Коли мені було 11 років, мій учитель Недільної школи, брат Дітс, сказав нашому класу, що якщо ми вивчимо напам'ять Уложення віри і пояснимо йому, що вони означають, він купить нам наш особистий комплект Писань.

Брат і сестра Дітс були молодим подружжям. Вони щойно розпочали спільне життя. Я не була впевнена, що брат Дітс мав достатньо коштів, щоб купити такий подарунок кожному. Однак я вирішила, що оскільки він вважає Уложення віри настільки важливими, що їх варто завчити напам'ять, я прийму виклик.

Минув певний час, поки я закінчила вивчення всіх 13 уложень, і я забула про його обіцання.

Тоді в день Різдва я отримала пакунок, на якому було моє ім'я. Я розкрила його і знайшла комплект Писань, призначений мені, з листівкою, яка містила запрошення читати їх регулярно. То було в 1972 році, а ці Писання я зберігаю досі. Вони дуже цінні для мене.

Не ціна подарунка, але доброта, яку вчитель виявив мені, й жертва, на яку він був готовий піти заради мене, сповнили моє серце сильним бажанням вивчати слово Бога. Я намагаюся наслідувати приклад служіння брата Дітса, роблячи людям навколо себе подарунки, які мають особливе значення, і сподіваюся, що зможу благословити життя інших людей так, як він благословив моє.

Запрошення зіграти роль

Річард М. Ромні, шт. Юта, США

Коли люди, які планували Різдвяний захід у нашому приході, попросили

мене відвідати одного менш активного члена Церкви і запросити його до участі у програмі, я, маю зізнатися, розхвилювався. Я бачив Даррена раніше лише один раз, коли він брав участь у попередньому заході приходу. Він носив на лобі пов'язку мотоцикліста. Його довге біляве волосся було зібране у хвіст, у нього була біла борода, а руки вкриті татуваннями.

І ось у супроводі члена комітету я стояв перед дверима Даррена, міркуючи, що ж він відповість. Він запросив нас увійти, і ми повідомили йому, чому прийшли. Він сказав: "О, я з радістю це зроблю!"

Він дивовижно справився із завданням, допомагаючи зробити цей захід більш значущим для багатьох людей. Невдовзі мене і мого напарника у служінні попросили регулярно відвідувати Даррена. Здавалося, що він завжди був радий нас бачити, і ми мали чудові розмови. Я вдячний за те, що, завдяки натхненню запросити його до участі в програмі приходського заходу, згодом склалися чудові стосунки.

ДІЛІТЬСЯ СВОЇМ ДОСВІДОМ

Надсилайте нам свої історії про служіння або про те, як послужили вам. Зайдіть на сайт iahona.ChurchofJesusChrist.org і клацніть на "Submit an Article or Feedback" (Надіслати статтю або відгук).

Служити іншим в Різдво

Ось кілька ідей стосовно того, що ви можете робити, аби люди, яким ви служите, напевно знали, що вони у ваших думках, особливо о цій порі року.

1. **Іноді телефонний дзвінок або текстове повідомлення чинять дива.** Започаткувавши розмову простими словами: “Привіт! Як справи?”, ви можете змінювати життя.
2. **Приєднайтеся до їхнього святкування, якщо це доречно.** Різдво може бути чудовим часом, щоби дізнатися про вірування, які нас поєднують. Коли ви розповідаєте про те, у що вірите, та слухаєте інших, ви відкриваєте двері до кращого порозуміння.
3. **Моліться за них поіменно.** Просіть Небесного Батька допомогти вам подумати про те, як наблизити своїх підопічних до Його Сина.
4. **Нерідко прості подарунки запам’ятовуються найбільше.** Аби подарунки сподобалися, необов’язково, щоб вони були вишуканими. Дар приділеного часу, вміння вислухати, поділитися фотографією чи спогадами—ось якими можуть бути дари серця.
5. **Подаруйте свідчення.** Попросіть підопічних поділитися з вами своєю любов’ю до Спасителя і запропонуйте, щоб ви розповіли їм про свою любов до Нього.

Як використовувати ініціативу Освіти цей світ для служіння

Якщо ви долучитеся до ініціативи Освіти цей світ, це допоможе вам у служінні. Ось кілька ідей, з яких можна почати. (Знайдіть більше ідей на сайті ComeuntoChrist.org).

1. **Поділіться відео The Christ Child (Христос-Дитя).** Ви можете розмістити його на своїй сторінці, поділитися посиланням чи запросити інших переглянути його разом з вами.
2. **Запрошуйте людей на особливі Різдвяні причасні збори.** Є люди, які хотіли б піти на богослужіння, але не знають, куди саме. Запропонуйте їм піти на богослужіння разом з вами.
3. **Заохочуйте цих людей зробити пожертвування на користь інших.** Вони можуть зробити внесок у фонд Гуманітарної служби Церкви або місцевих благодійних організацій. Якщо ви живете у місті, де встановлено один з церковних торгових автоматів для збирання пожертвувань, ви можете запросити цих людей піти з вами, коли будете робити пожертвування. Ці автомати допомагають у простий спосіб надіслати подарунок, яким можна благословити людей по всьому світу.
4. **Підпишіться, щоб отримувати щоденні повідомлення з підказками, як можна послужити.** Ви також можете допомогти підписатися й іншим

людям. Завдяки цим повідомленням можуть відкриватися можливості для вашого спільного служіння.

5. **Наповнюйте миром домівки своїх підопічних.** Повідомте їх, що місіонери хочуть поділитися з ними особливим Різдвяним посланням, яке принесе в їхні серця надію й любов.
6. **Ознайомте підопічних з ініціативою Освіти цей світ.** Покажіть їм, як дізнатися більше про неї на сайті Comeun-toChrist.org.

Служити всім людям усім приходом

Кожен приход має свої потреби. Деяким більшу користь принесе організація великого заходу. Іншим приходам, можливо, підійде щось нетривале й просте. Ті, хто займається плануванням і організацією заходів, з молитвою обдумують, як задовольнити наявні потреби.

- Члени трьох колів у Парижі, Франція, допомогли у проведенні вечора на підтримку ініціативи Освіти цей світ, під час якого проводилися шоу талантів і показ мод. Було підготовлено речі, які

роздавали біженцям та безхатченкам. (Див. “Освітити цей світ у Парижі”, с. 32).

- Центральний Шарлотський кіл у Північній Кароліні провів для територіальної громади захід “Різдво по всьому світу”. Зокрема було проведено вечір, на якому вшановували Христа стравами, традиційними різдвяними сценками, притаманними різним народам, музикою, проектами служіння та виступом дітей на тему Різдва.
- Члени колу Веро-Біч у Флориді приєдналися до громадського заходу, що проводився з метою нагадати, чому ми святкуємо Різдво. Громадським благодійним організаціям було пожертвовано іграшки. Виступав хор дітей Початкового товариства, а багато інших церков облаштували кабінки з інформацією.
- Південний Джексонвільський кіл у Флориді організував для територіальної громади виставу *Спаситель світу*. ■

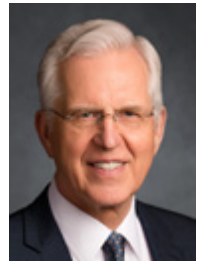

БЛИЖЧЕ ДО СПАСИТЕЛЯ

“Коли ми в думках переносимося в хлів у Віфлеємі, “де Бог вночі на сіні лежить”, ми можемо набагато краще впізнати у Спасителі дар від доброго і люблячого Небесного Батька”.

Старійшина Дейл Г. Ренлунд, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, “Щоб Я міг привести всіх людей до Себе”, *Ліягона*, трав. 2016, с. 40.

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

ЧОМУ НАМ ПОТРІБЕН ІСУС ХРИСТОС

Відверніть свою увагу від гамору Різдвяної пори й поміркуйте над дивом та величчю Сина Божого.

Я вдячний за те, що на додаток до Різдва, в грудні ми маємо можливість задуматися над життям пророка Джозефа Сміта і всім, що він зробив, оскільки він народився 23 грудня. Важко повною мірою оцінити все, чого він досягнув, ставши знаряддям у руках Господа серед постійної протидії, переслідувань і випробувань. У майбутньому ми побачимо, що Пророка Джозефа вшанують як людину, яка гідно стоїть на чолі цього величного і останнього розподілу,—єдиного розподілу, який має завершитися тріумфом, хоча всі попередні розподіли закінчувалися відступництвом.

Я не думаю, що в цьому розподілі хтось навчився боятися Бога, а не людину, більше, ніж Пророк (див. Учення і Завіти 3:7–8). Господь вимагав від Джозефа виконання дуже складних завдань. І він їх виконав, а всі ми користуємося плодами.

Переклад і публікація Книги Мормона були знаменним досягненням, з якого розпочалося успішне розгортання Господньої справи у цьому останньому розподілі. Завдяки Книзі Мормона та своїм видінням і одкровенням Джозеф відкрив для сучасної ери істинну сутність Ісуса Христа, як Єдинонародженого Сина Божого і Викупителя людства.

Особливо о цій порі ми згадуємо особисті стосунки Пророка зі Спасителем і «свідчення, останнє з усіх, яке [він дав] про [Христа]: Що Він живе!» (Учення і Завіти 76:22). Свідчення Джозефа про живого Христа нагадує мені слова Президента Гордона Б. Хінклі (1910–2008): «Не було б Різдва, якби не було Великодня. Без Христа, Який викупив нас у Гефсиманії і на Голгофі, та без тріумфального факту Воскресіння Немовля Ісус з Віфлеема був би просто ще одним немовлям»¹.

Чому нам потрібен Ісус Христос?

Певний час тому одна людина, яка була членом Церкви вже багато років, запитала у мене: «Навіщо мені потрібен Ісус Христос? Я дотримуюся

*Керуючись любов'ю, наш
Небесний Батько виявив
милість, запропонувавши
Свого Єдинонародженого
Сина у якості викупу за
наші гріхи.*

заповідей; я хороша людина. Чому мені потрібен Спаситель?” Маю сказати, що від нездатності того члена Церкви зрозуміти таку основоположну частину нашої доктрини, основоположну складову плану спасіння, у мене перехопило подих.

“Для початку,—відповів я,—існує невеличка проблема—смерть. Думаю, що вам не хочеться, аби ваша смерть стала для вас остаточним кінцем, а без Ісуса Христа не було б воскресіння”.

Я говорив і про інше, наприклад, про необхідність, яку мають навіть найкращі люди, отримати прощення і очищення, уможливлені лише завдяки викупительній милості Спасителя.

Втім на іншому рівні це запитання могло б звучати так: “Хіба Бог не може робити те, що Він захоче, і спасти нас хоча б тому, що любить нас, не маючи при цьому потреби в тому, щоби був Спаситель?” Досить багато людей у сьогоденному світі ставить подібне

запитання. Вони вірять у Бога й існування після смерті, але припускають, що оскільки Бог нас любить, немає великого значення, що ми робимо чи не робимо. Він про все подбає.

Подібна філософія своїм корінням сягає у давнину. Негор, наприклад, “свідчив людям, що все людство буде врятовано в останній день, і що їм не треба ні лякатися, ані тремтіти, але що вони повинні підняти голови і звеселитися; бо Господь створив усіх людей, і також викупив усіх людей; і, в кінці, всі люди будуть мати вічне життя” (Алма 1:4).

Ви бачите, що у вченні Негора простежується підхід до спасіння, викладений Люцифером, “сином ранку”, який,

безперечно, є найтрагічнішою з трагічних постатей усіх часів (Ісая 14:12; див. також Учення і Завіти 76:25–27). Колись Бог пояснив, що Люцифер “є той самий, що був від початку, і він прийшов до Мене, кажучи— Ось я, пошли мене, я буду Твоїм сином, і я викуплю все людство, так що жодна душа не пропаде, і певно я зроблю це; тож дай мені Твою шану.

Але, ось, Мій Улюблений Син, Який був Моїм Улюбленим і Вибраним від початку, сказав Мені: “Батьку, хай буде Твоя воля, і слава Твоя навіки” (Мойсей 4:1–2).

То не був випадок, коли Ісус просто підтримував план Батька, а Люцифер пропонував невеличкі зміни. Пропозиція Люцифера зруйнувала б цей план, позбавивши нас можливості діяти незалежно. План Люцифера ґрунтувався на примушуванні, щоб перетворити решту синів і дочок Бога— всіх нас—фактично на його маріонеток. Підсумовуючи, Батько сказав:

“Отже, через те, що Сатана повстав проти Мене, і прагнув знищити свободу вибору людини, яку Я, Господь Бог, дав їй, і також щоб Я дав йому Свою владу; владою Мого Єдинонародженого Я вчинив так, щоб його було скинуто вниз;

І він став Сатаною, так, саме дияволом, батьком усієї брехні, щоб обманювати, і осліпляти людей, і вести їх у полон за його волею, саме всіх тих, хто не прислухається до *Мого* голосу” (Мойсей 4:3–4; курсив додано).

На противагу цьому, Батьків план відкривав для нас можливість здобути важливий досвід смертного життя. Під “досвідом смертного життя” я маю на увазі можливість вибрати свій шлях, “відчу[ти] смак гіркоти, щоб [ми] могли знати, як цінувати добро” (Мойсей 6:55); навчатися, каятися і зростати, аби стати істотами, спроможними діяти самостійно, а не просто перебувати “під дією” (2 Нефій 2:13), і згодом подолати

зло та виявити своє бажання й здатність жити за целестіальним законом.

З нашого боку для цього потрібні знання про добро і зло, а також спроможність та можливість вибирати між ними. І тому має бути підзвітність за зроблений вибір—інакше вибір не був би вибором. У свою чергу, аби був вибір, має бути закон, тобто передбачувані наслідки. Ми повинні бути спроможні шляхом певної дії або вибору спричинити певний наслідок або результат—а протилежним вибором спричинити протилежний наслідок. Якщо дії не приводять до незмінних результатів, тоді людина не контролює наслідки, і у виборі немає ніякого сенсу.

Закон і справедливість

Використовуючи слово *справедливість* як синонім слова *закон*, Алма стверджує: “А дію справедливості [тобто дію закону] не може бути знищено; якщо так буде, Бог перестане бути Богом” (Алма 42:13). Це Його досконале розуміння і застосування закону—тобто, іншими словами, Його справедливості,—надає Богу Його силу. Нам потрібна справедливість Бога, система незмінних і непорушних законів, яких дотримується і які застосовує Він Сам, аби ми могли мати і застосовувати свободу волі². Ця справедливість є основою нашої свободи діяти і нашим єдиним шляхом до найбільшого щастя.

Господь каже нам: “Те, що управляється законом, також і зберігається законом, і вдосконалюється, і освячується ним же” (Учення і Завіти 88:34). Але нам слід визнати, що жоден з нас не “управлявся законом” завжди і незмінно. І ми дійсно не можемо покладатися на закон, тобто на справедливість, щоб бути збереженими і вдосконаленими, якщо ми порушуємо цей закон (див. 2 Нефій 2:5). Тож будучи справедливим, але в той же час керуючись любов'ю, наш

Небесний Батько виявив милість. Він зробив це, запропонувавши Свого Єдинонародженого Сина як викуп за наш гріх, Істоту, Яка могла б Своєю Спокутою задовольнити заради нас справедливість, зробивши нас праведними перед законом, аби закон знову підтримував і оберігав нас, а не засуджував. Алма каже:

“І ось, план милості не міг би бути виконаним, якби Спокуту не було здійснено; отже, Бог Сам спокутує гріхи світу, щоб виконати план милості, щоб udовольнити вимоги справедливості, щоб Бог міг бути досконалим, справедливим Богом, і милосердним Богом також. ...

Але є даний закон, і покарання [тобто наслідок] додано, і покавання даровано; покавання, якого вимагає милість; інакше, справедливість пред'являє права на особу і виконує закон, а закон накладає покарання; якби було не так, діяння справедливості було б знищено, і Бог перестав би бути Богом.

Але Бог не перестає бути Богом, і милість пред'являє права на тих, хто кається, а милість приходить через спокуту” (Алма 42:15, 22–23).

Звичайно ж, люди, які каються,—це ті, хто беруть на себе відповідальність і приймають Його милість у процесі покавання³. Або, іншими словами, покавання—це те, що ми робимо, аби претендувати на милостивий дар прощення, який може нам запропонувати справедливий Батько, тому що Його Улюблений Син спокутував наші гріхи

Спокута Ісуса Христа

Завдяки Спокуті Ісуса Христа ми можемо подолати наслідки неправильного вибору. Завдяки Спокуті Ісуса Христа відшкодуються вплив на нас гріхів та помилок інших людей і будь-яка інша несправедливість. Щоб зцілитися і стати святими, нам потрібен Спаситель. Тож відповідь на наше запитання така: “Ні, Бог не може діяти, як Йому захочеться, аби спасти людину. Він не може бути свавільним і в той же час справедливим. А якщо Він несправедливий, то Він не Бог”. Отже, спасіння і піднесення мають досягатися у такий спосіб, яким задовольняється незмінний закон—справедливість,—і який узгоджується з

ним. І дяка Богові за те, що Він задовольнив справедливість, надавши Спасителя”.

Необхідно зазначити, що на великій доземній нараді Люцифер не пропонував стати нашим спасителем. Він не хотів за нас страждати чи померати, чи проливати хоч

краплю своєї крові. Він не прагнув стати втіленням справедливості. Він хотів стати сам собі законом⁴. На мою думку, кажучи Батькові: “Дай мені Твою шану” (Мойсей 4:1), Люцифер казав: “Дай мені владу бути правителем”, маючи на меті застосовувати ту владу так, як йому заманеться. Законом було б усе, що він казав у будь-яку мить. Таким чином ніхто не міг би діяти незалежно. Люцифер був би верховною істотою, і ніхто інший не міг би розвиватися.

З іншого боку, Ісус розумів, що і незмінна справедливість і милість будуть необхідними для розвитку Його братів і сестер. Разом із Батьком Він не прагнув примушувати нас

і домінувати над нами, але хотів звільнити та піднести нас, аби ми могли бути “над усім” і мати “усю владу” з Батьком (Учення і Завіти 132:20).

Як же нам слід радіти тому, що Першонароджений Син у душі погодився стати Єдинонародженим Сином у плоті, щоб відстраждати незбагненні муки й зазнати ганебної смерті, аби викупити нас. Він досконало поєднує справедливість і милість. Він спасає нас від наших гріхів—не в наших гріхах, а від них (див. Геламан 5:10–11; див. також Матвій 1:21).

І Він також викупляє нас від Падіння, від духовної та фізичної смерті. Він від-

*Першонароджений Син
у душі погодився стати
Єдинонародженим Сином у
плоті, щоб відстраждати й
померти, аби викупити нас.*

криває двері у безсмертя й вічне життя. Неможливо досягнути глибини Його любові. “Направду ж Він немочі наші узяв і наші болі поніс. ...

Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був,—кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено!” (Ісая 53:4–5).

Слава Богу

Різдво наближається, і я розумію, що дехто може хвилюватися, а, можливо, й непокоїтися через те, яким буде майбутнє. У вашому житті може

бути багато “шуму”, ви постійно чи майже постійно перебуваєте в Інтернеті, не роблячи перерв, не присвячуючи час, щоб побути в тиші, поміркувати й подумати, зазирнути всередину себе і зосередитися на тому, де ви є і куди маєте прямувати. Можливо, ви знаходитесь під впливом нереальних сподівань, таких як “досконалість досягається миттєво” чи “неперервне щастя й успіх мають стати нормою життя”.

Я сподіваюся, що ви відмовитеся від цих хибних понять, відвернете свою увагу від “шуму” і присвятите певний час цієї Різдвяної пори, хоча б годинку, якщо не більше, аби поміркувати про “дивовижність і велич ... Божого Сина”⁵. Нехай це буде для вас година запевнення і оновлення.

У минулому році на Різдво я написав такі слова:

“Коли ми говоримо про народження Ісуса Христа, ми відповідно розмірковуємо про те, що мало бути далі. Його народження було надзвичайно важливим з огляду на те, що Він мав знести і пережити страждати, аби краще допомогти нам,— кульмінацією чого стало Його Розп’яття і Воскресіння (див. Алма 7:11–12). ...

[Але також] я вважаю за доречне о цій порі року просто подумати про немовля у яслах. Не перевантажуйте себе думками про те, що буде потім, і не надто цим переймайтеся. ... Приділіть трохи часу і спокійно поміркуйте про початок Його життя—кульмінацію небесного пророцтва, але земного початку для Нього.

Знайдіть час, щоб заспокоїтися, посидіти в тиші й подумки побачити цю малу дитину. На переймайтеся надмірно думками про те, що [можливо] буде в Його житті або у вашому житті. Натомість знайдіть хвилинку, щоб спокійно поміркувати, можливо, про найспокійнішу мить в історії світу—коли всі небеса

раділи від цієї звістки: “Слава Богу на висоті, і на землі мир, у людях добра воля!” (Лука 2:14)”⁶. ■

З виступу на духовному вечорі “A Message at Christmas” (Різдвяне послання), виголошеному в Університеті Бригама Янга 12 грудня 2017 р.

ПОСИЛАННЯ

1. *Учення Президентів Церкви: Гордон Б. Хінклі* (2016), с. 348.
2. “І кожному царству дано закон; і для кожного закону є також певні межі та умови. Жодну з істот, що не живуть згідно з тими умовами, не виправдано” (Учення і Завіти 88:38–39). Бог дотримується закону найвищого царства і діє за ним. Тож “Він розуміє все, і все є перед Ним, і все є навколо Нього; і Він є над усім, і в усьому, і серед усього, і навколо всього; і все Ним і від Нього, Самого Бога, на віки вічні” (Учення і Завіти 88:41).
3. “Так, і скільки Мої люди каятимуться, стільки Я прощатиму їм їхні гріхи проти Мене” (Мосія 26:30).
4. Ті, хто йде за Сатаною, переслідують ту саму мету, однак Господь проголошує: “Того, хто порушує закон, і не дотримується закону, але прагне стати сам собі законом і бажає жити в гріху, і цікавито живе в гріху, не можна освятити ні законом, ні милістю, ні правосуддям, ні судом. Отже, вони мусять так і залишатися брудними” (Учення і Завіти 88:35).
5. *Учення: Гордон Б. Хінклі*, с. 349.
6. Д. Тодд Крістофферсон, “Знайдіть мир”, *Ліягона*, груд. 2015, с. 36.

ЗОБРАЖЕННЯ ВІД GETTY IMAGES

СЛУЖИТИ ВСІМ

Старійшина
Річард Нейтцель
Гольцапфель

Територіальний
сімдесятник,
територія Юти

Щоб наше служіння відбувалося у святіший і вищий спосіб, провідники Церкви почали говорити про місіонерську роботу членів Церкви як про служіння всім, “незалежно від того, чи є їхні імена у вашому списку сестер або братів, яким вас призначено служити”¹. Щоб служити в цей більш досконалий спосіб, нам необхідно змінити своє мислення—застосувати більш серйозний підхід, який може докорінно змінити все, що стосується того, як і чому ми служимо іншим.

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, зазначив: “Діліться з людьми тим, чому Ісус Христос і Його Церква для вас важливі, так, як ви вважаєте природним і прийнятним. Запрошуйте їх *“прийти і побачити”*. А тоді заохочуйте їх *прийти і допомогти*. У нашій Церкві існує безліч можливостей для того, щоб люди могли надавати допомогу.

Моліться не лише про те, щоб місіонери знайшли обраних. Щодня всім серцем моліться, щоб ви знайшли тих, хто *прийде і побачить, прийде і допоможе, та прийде і залишиться*”².

Як заклик старійшини Ухтдорфа щодо служіння природним і прийнятним чином може допомогти вам по-іншому ділитися євангелією?

Суть служіння в тому, щоб стати більш відданими й наверненими учнями Ісуса Христа, які мають таке ж серце й співчуття, які були у Спасителя. Господь запросив нас відтепер служити іншим людям природним і прийнятним чином, керуючись почуттям любові. Суть полягає не в тому, щоб *здійснювати* служіння. Суть полягає в тому, щоб *стати* такими служителями, як Ісус Христос.

Навчитися служити (тому, кого вам призначили)

Ми все ще навчаємося бути братами-служителями і сестрами-служительками. Подібна зміна вимагатиме часу, і ми, найвірогідніше, припускатимемося помилок. Ось якою, на мою думку, є одна з тих помилок: ми зводимо призначення служити до “несправжньої” або “вимушеної” дружби—яка не є ні прийнятною, ні природною. Але Господь дає нам, братам-служителям і сестрам-служителькам, конкретні призначення. Таким чином Він робить усе можливе, щоб ніхто не був забутий.

Коли стихійні лиха вражають Сполучені Штати, Червоний Хрест і Національна гвардія мобілізують волонтерів з цих організацій та призначають їм конкретні райони, аби максимально охопити постраждалу територію. Дар приділеного волонтерами часу і виявленої любові не втрачає свою цінність через те, що волонтери отримують призначення. Не було такого, щоб людина, яка пережила стихійне лихо в своєму житті, ставила під сумнів ці призначення. Ті, кому прийшли на

Служіння всім вимагає небайдужого серця і очей, які помічають людей навколо нас---людей, яких Господь поставив на нашому шляху.

допомогу, вдячні, що хтось їм допоміг!

Подібно до волонтерів Національної гвардії або Червоного Хреста, коли ми, уклавши святі завіти, стаємо послідовниками Ісуса Христа, ми добровільно погоджуємося на виконання особливих доручень допомагати іншим.

Ці доручення є для нас можливістью навчатися і зростати у своїй здатності служити, часто шляхом подолання власних помилок. Але невдовзі служіння стане “нашим другим я”, подібно до того, як ми вже навчилися ходити, розмовляти, їздити на велосипеді, грати на музичному інструменті або займатися якимось видом спорту.

Що означає служити всім людям “природним і прийнятним чином”?

Наші особисті призначення служити готують нас “служити всім людям” природним і прийнятним чином. Служіння всім вимагає небайдужого серця і очей, які помічають людей навколо нас—людей, яких Господь поставив на нашому шляху. “Служіння” на цьому етапі може бути дуже простим: запрошувати цих людей—природним і прийнятним чином—“прийти і побачити” або “прийти і допомогти”.

Сам Спаситель показав нам приклад. Коли Ісус явився людям у храмі в землі Щедрій, Він сказав їм: “Але тепер Я йду до Батька, і ще щоб показати Себе загубленим колінам Ізраїля” (3 Нефій 17:4).

Як і нам, Спасителю потрібно було кудись іти. Далі історія продовжується:

“І сталося, що коли Ісус промовив так, Він кинув оком знову навколо на натовп і побачив, що вони були в сльозах і дивилися нерухомо на Нього, нібито хотіли попросити Його залишитися трохи довше з ними.

І Він сказав їм: Знайте, *Моє нутро сповнене співчуттям до вас*” (3 Нефій 17:5–6; курсив додано)³.

Хоча Спаситель планував кудись піти, Він мав очі, щоб бачити, і серце, щоб відчувати, тож Він зупинився, щоб послужити цим людям:

“Чи маєте хворих серед вас? Приведіть їх сюди. Чи маєте ви кривих, або сліпих, або кульгавих, або скалічених, або прокажених, або сухоруких, або глухих, або яких інших страждених? Приведіть їх сюди, і Я зцілю їх, бо Я маю співчуття до вас; Моє нутро сповнене милості” (3 Нефій 17:7).

З огляду на наше знання про Спасителя, бачимо, що для Нього було природним приділити час на зцілення хворих, перш ніж Він візьметься за іншу справу. У нашому випадку, для служіння всім природним і прийнятним чином, можна просто запрошувати когось робити те, що ви запланували робити, або піти на захід, який ви запланували відвідати.

Якщо ви відвідуєте заняття із самозабезпечення, запросіть сусіда піти разом з вами. Якщо ви йдете на захід приходу, запросіть із собою співробітника. Якщо ви вже проводите сімейне вивчення Писань або домашній вечір, запросіть друга приєднатися до вас. Оце й означає “прийти і подивитися”. Це не вимагає від нас жодного додаткового заходу в нашому напруженому графіку. І у випадках, коли неможливо відвідати людину особисто, служіння можна здійснити за допомогою текстового повідомлення, електронної пошти або телефонного дзвінка.

Гідні довіри служити

Коли президент М. Рассел Баллард рукопокладав мене служити президентом Першого колу неодруженої молоді в Прово, Юта, він дав просте і конкретне доручення: “Ідіть і відвідайте провідників і членів вашого колу в їхніх будинках і квартирах!” Тільки це; він не провів жодного іншого навчання і не дав жодних інших доручень.

Скоординувавши свої зусилля з єпископами, ми почали діяти у вівторок, через два дні після конференції нашого колу. Служачи у нашому колі, ми припускалися помилок, втрачали можливості й часто думали: “Я міг сказати це краще” або “Треба було поставити краще запитання”.

Кевін Дж. Уортен, президент Університету Бригама Янга, зазначав, що “невдача є важливою складовою нашого вічного розвитку—нашого шляху до досконалості. І завдяки Спокуті ми можемо—якщо правильно реагуємо на невдачі—отримувати благословення нового способу навчання, завдяки якому наші помилки стануть складовою процесу вдосконалення”⁴.

Таким був наш досвід, коли ми навчалися служити провідникам і членам колу та іншим людям. Ми продовжували служити, і Господь поміщав на нашому шляху все більше людей.

Якось разом зі своїм радником Дж. Б. Хозом ми проходили між багатоквартирними будинками і зустріли на парковці юнака. Ми зупинилися, щоб привітатися, і дізналися, що він переїжджає з нашого колу. Ми трохи поговорили й дізналися, що він—колишній місіонер, який ставить під сумнів свою віру. Мій радник—взірцевий учитель, який легко спілкується з людьми. Для Дж. Б. відповідати на такі запитання—природно і

прийнятно. Під час розмови я помітив, як в очах юнака з’явилося світло, якого вже певний час не було.

Це було очевидним, що Дж. Б. зацікавився ним, його питаннями і його тривогами. Юнак довірився йому, тому що Дж. Б. виявив співчуття. “Нутро” мого радника “було сповнене” любові, і він мав бажання зрозуміти цього юнака, не засуджуючи його. Дж. Б. запитав, чи можемо ми провідати його, коли він обживеться в новій квартирі. Юнак кивнув, ми обмінялися номерами мобільних телефонів і пообіцяли зв’язатися з ним.

Перш ніж попрощатися, ми запитали, чи можемо чимось допомогти. Він відповів: “Те, що ви зупинилися, аби привітатися, і є найбільшою допомогою, яку ви мені могли сьогодні надати”. Пізніше того вечора я подумав: “Якби ми з Дж. Б. не пішли на служіння, то, можливо, ніколи б не зустріли цього юнака”.

Здається, Господь знав, що ми будемо служити того вечора, тож Він поставив на нашому шляху цього юнака, будучи впевненим, що ми його побачимо й послужимо йому.

Якщо ми бажємо служити всім, коли займаємося своїми повсякденними справами, Господь ставитиме на нашому шляху людей, сподіваючись, що ми відірвемося від своїх мобільних телефонів, приділимо мить, щоб усміхнутися незнайомцеві чи запитати про щось у людини, яку зустрічаємо в магазині або де б ми не були: на навчаннях, на роботі чи в церкві.

Якщо ми бажаємо служити всім, коли займаємося своїми повсякденними справами, Господь ставитиме на нашому шляху людей, бо Він нам довіряє.

Дивовижні результати служіння

Обмірковуючи приклад, поданий Спасителем у 3 Нефії, я зрозумів один важливий принцип стосовно служіння. Як ви пам'ятаєте:

“І сталося, що коли Він так сказав, увесь натовп, однотайно, підійшов зі своїми хворими, і своїми страждаючими, і своїми кривими, і зі своїми сліпими, і зі своїми глухими, і з усіма тими, хто страждав від чогось; і Він зцілив кожного з тих, кого було приведено до Нього.

І вони всі, кого було зцілено і хто був здоровим, схилилися до Його ніг і поклонялися Йому; і всі, хто зміг підійти з натовпу, цілували Йому ноги, так що омили Його ноги сльозами” (3 Нефій 17:9–10; курсив додано).

Зверніть увагу, що ті брати-служителі й сестри-служительки, які допомогли привести тих, кого знали й любили, ближче до Ісуса Христа, також опинили-

ся біля ніг Спасителя. Вони схилилися, поклонялися і цілували Йому ноги, так що омили їх сльозами.

Коли ми служимо всім, то побачимо, як Христос зцілює емоційні, духовні й фізичні рани. А запрошуючи інших “прийти і побачити” та “прийти і допомогти” природним і прийнятним чином, ми виявимо, що й наші рани також зцілюються. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Дігер Ф. Ухтдорф, “Місіонерська робота: діліться тим, що в серці”, *Ліягона*, трав. 2019, с. 16.
2. Дігер Ф. Ухтдорф, “Місіонерська робота: діліться тим, що в серці”, с. 17.
3. Подивіться також, як Ісус подібним чином служив вдові з Наїну в Лука 7:11–16.
4. Kevin J Worthen, “Successfully Failing: Pursuing Our Quest for Perfection” (Brigham Young University devotional, Jan. 6, 2015), 3, speeches.byu.edu.

ЗБЛИЖУВАТИСЯ: ЛЮБИТИ ТАК, ЯК СПАСИТЕЛЬ

Ми можемо багато чого навчитися зі Спасителевого прикладу спілкування з іншими людьми.

Бекі і Беннет Борден

Будучи членами Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, які є геями, ми часто звертаємося до прикладу Спасителя, щоб зрозуміти, як нам краще розвивати стосунки з членами Церкви та іншими людьми. Одного дня ми думали про те, що Спаситель просив нас: “Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви!” (Іван 13:34). Цікаво, що Він не сказав: “Тому, що Я вас полюбив”, а натомість промовив: “Як Я вас полюбив”. Це змусило нас замислитися над тим, як Спаситель любить людей. Як Він виявляв Свою любов?

Ми вирішили присвятити деякий час вивченню Нового Завіту, приділяючи особливу увагу історіям про те, як Спаситель взаємодіяв з іншими людьми під час Свого земного священнослужіння. Як чоловік і дружина, які обидва відчують потяг до осіб своєї статі, ми перш за все хотіли краще зрозуміти, як Ісус ставився до тих, хто не відповідав загальноприйнятому визначенню “типової людини”. Ось кілька законірностей, на які ми звернули увагу.

Ісус з добротою ставився до культурних відмінностей

Ми живемо у часи, коли є багато розбіжностей в тому, що стосується соціуму та політики, і вони можуть бути приводами для розбрату. Майже так само було під час земного життя Спасителя. Деякі конфлікти у Його дні були тривалими, а їхні причини значною мірою корінилися в історичних подіях та культурних традиціях.

Наприклад, Господь навмисно подорожував через Самарію—місцевість, якої юдеї уникали через ворожнечу, що тривала вже сотні років. Коли Ісус зустрів одну жінку й попросив її дати Йому напитися, її реакція в політичному та релігійному аспектах відповідала реакції “інших людей”—вона звернула увагу на різницю між Ним, юдеєм, та нею, самарянкою. (Див. Іван 4). Ісус, у Свою чергу, поставився до тієї жінки, як до дочки Бога. Те, як Він щиро, з любов’ю розмовляв з нею, є великим прикладом для кожного з нас. Звична стратегія супротивника—намагатися розділити нас по різних таборах, які налаштовані на боротьбу один з одним. Але “Господь дивиться на серце” (1 Самуїлова 16:7).

Так легко застосувати урок з цієї історії до нашого сучасного суспільства. У нашому повсякденному житті, у тому числі й на церковних зборах та заходах, ми зустрічаємо людей з різним минулим. До деякого світ може навіть ставитися як до тих, чий політичні погляди або культура є ворожими. Замість того, щоб зосереджуватися на тому, що нас може розділяти, ми можемо зосередитися на тому, що нас об’єднує як дітей небесних

батьків, і навчатися розмовляти з іншими з любов'ю, як це робив Спаситель.

Коли після Свого Воскресіння Спаситель явився людям на Американському континенті, він навчав, що “диявол ... є батьком суперечок, і він підбурює серця людей сперечатися із злістю, один з другим” (3 Нефій 11:29). Люди послушалися Його, і упродовж наступного покоління вони створили суспільство, де “не було багатих і бідних, залежних і свободних, але всі вони були свободними і причасниками небесного дару” (4 Нефій 1:3).

Ісус наближався, а не віддалявся

Ісус активно намагався наближатися до людей—емоційно, іноді навіть фізично,—а не наводив виправдання, щоб дистанціюватися від тих, кого нерідко зневажали й виганяли з суспільства.

Наприклад, одного разу Ісус побачив чоловіка зі скаліченою рукою. Оскільки тоді був Суботній день, існували певні релігійні табу, якими обмежувалося те, що можна було робити в той день. Замість того, щоб відійти від людини, якій потрібна була допомога, і почекати більш підходящої з точки зору суспільства можливості, Ісус вирішив “чинити добро” негайно (Матвій 12:12). Він попросив того чоловіка простягнути руку. “Той простяг, і стала здорова вона, як і друга” (Матвій 12:13).

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ

Церква має ресурси, які допоможуть вам краще розібратися, з євангельської точки зору, в таких делікатних темах, як потяг до осіб своєї статі. Зайдіть на сайт **ChurchofJesusChrist.org** і оберіть “Living Life”, а потім “Life Help”.

Подібні історії неодноразово зустрічаються у всіх Писаннях. Ісус співчутливо поставився до жінки, яку вважали нечистою (див. Лука 8), не відвернувся від чоловіка, який чув голоси й травмував себе, і зцілив його (див. Марк 5), і Він зцілив чоловіка, про якого склалася хибна думка (див. Іван 9:1–7). Одна із закономірностей, яку ми спостерігаємо по всіх Писаннях, є такою: коли “Ісус простяг[ав] руку” (Матвій 8:3),—то це було зазвичай для того, щоб підбадьорити, виявити любов, зцілити і заспокоїти.

Принаймні одним з того, до чого нас закликають в цих історіях, є ось що: ми можемо наближатися до тих, хто здається нам не такими, як ми. Наприклад, чи сідаємо ми поруч з людиною, яка прийшла до церкви, навіть якщо вона вдягнена не так, як решта присутніх? Чи запрошуємо ми таких людей взяти участь у спілкуванні, яке відбувається в фойє? Чи усміхаємося ми і вітаємося та ставимо чемні запитання, намагаючись ближче познайомитися з такими людьми й допомогти їм почуватися затишно?

А, можливо, ще важливішим є те, як нам розвинути міцніші емоційні та духовні стосунки з іншими, допомагаючи їм відчувати мир і любов, як це робив Спаситель? Ми знаємо, що отримуємо від Бога благословення, коли робимо зусилля встановити контакт—особливо з тими, хто відрізняється від нас.

Ісус запрошував людей розділяти трапезу

Вивчаючи Новий Завіт, ми були зворушені тим, як часто Спаситель розділяв трапезу з іншими людьми. У багатьох випадках на Його адресу лунала критика з огляду на те, з якими людьми Він вирішував проводити час.

Ось один приклад: Ісус покликав Своім учнем чоловіка на ім'я Матвій, який був “митником”, тобто представником правлячого у той час режиму (див. Лука 5:27; Путівник по Писаннях, “Митар”). Юдеї зазвичай ненавиділи митників. Тож коли Матвій влаштував велику гостину для Ісуса та Його учнів, книжники і фарисеї—ті, що, як вважалося, виконують заповіді Бога,—виявили незадоволення. “Чому з митниками та із грішниками ви їсте та п'єте?”—запитували вони. Ісус відповів: “Лікаря не потребують здорові, а слабі” (Лука 5:30–31).

Це чудовий приклад того, як Спаситель вирішив не зважати на зовнішній вигляд або мирську репутацію. Натомість Він зосереджувався на потребах, цінності та потенціалі кожної людини. І дуже цікава думка прийшла до нас, коли ми читали про те, як Ісус розділяв трапезу з Матвієм та іншими. Ми ніколи не зможемо впливати на людину, якщо не підійдемо до неї.

Якщо ми не будемо приділяти час тому, щоб знайомитися з людьми, любити їх, приймати такими, як вони є, тоді, найвірогідніше, наш вплив на їхнє життя буде дуже незначним.

Ви, мабуть, чули висловлювання: “Люби грішника, ненавидь гріх”. Чи приділяємо ми достатньо часу першій половині цього заклику? Ісус каже нам: “Любіть один одного” (див. Іван 13:34) і прощайте “до семи-десяти раз по семи” (див. Матвій 18:22). Замість того, щоб витратити час на спроби виявляти й ненавидіти гріхи інших людей, ми можемо спрямовувати ту енергію на зміцнення стосунків з нашими братами і сестрами.

Ми любимо промовляти фразу: “Любіть грішників; запрошуйте їх на обід!” Оскільки *всі* ми згрішили “і позбавлені Божої слави” (Римлянам 3:23), це має дати нам багато можливостей служити іншим за допомогою з любов’ю приготовленої їжі, якою пригощають там, де є Дух Господа. Давайте ж за нашими столами говорити

про щире доброту, справжню дружбу та свідомі зусилля, аби бачити одне одного такими, якими бачить нас Ісус.

Будувати Сіон

Цього року ми святкували двохсоту річницю Першого видіння, коли Ісус Христос проголосив, що Його євангелію буде відновлено. Наступного року ми будемо навчатися з прикладів перших святих, які допомагали будувати Господнє царство тут, на землі у цьому розподілі часів. Цим першим святим доводилося навчатися працювати разом і бути єдиними, незважаючи на те, що вони прибували з різних країн, раніше сповідували різні релігії та походили з різних в соціальному та економічному плані верств населення.

У нас є подібна нагода в наш час. Нам слід якимось чином зрозуміти, як бути єдиними у вірі попри культурні та політичні розбіжності, які тільки віддаляють нас. Це станеться лише тоді, коли ми дозволимо Спасителю, щоб саме Він нас скеровував. Він досконало розуміє наші слабкості і може слабке зробити сильним (див. Етер 12:27). Він досконало розуміє наші болі і може допомогти нам зцілитися (див. Алма 7:11–12). Він досконало розуміє наші розбіжності і все ж обіцяє, що ми можемо—як сказано в Ученні і Завітах 49:25—процвітати й радіти в Сіоні. Разом. ■

Автори живуть у штаті Юта, США.

Отримайте дар

*Вивчення слова Божого, служіння, покаєння
і відвідування храму допоможуть нам
відчувати любов Бога цієї Різдвяної пори.*

Джейкоб Р. Джоунс

Якось у листопаді я, прийшовши додому ввечері, побачив, що мої діти перетворили свою спальню на Різдвяну країну див. Кути кімнати, каркати ліжок, стіни і стеля були прикрашені ялинками, сяючими вогниками, гірляндами з лампочок та паперовими сніжинками. Завершував картину саморобний, прикрашений шкарпетками камін, в якому лежали поліна й горіли вогники. Завдяки тій дивовижній Різдвяній декорації наповнилися теплом наш дім і наші серця.

А ще мені дуже подобається розповідь пророка Нефія, пов'язана з Різдом. Батько Нефія, Легій, розказав про свій сон. Уві сні він бачив прекрасне дерево, плід якого сповнив його душу радістю (див. 1 Нефій 8:12). Нефій також захотів побачити те дерево, яке описав його батько. У відповідь на молитву Нефій отримав видіння. Розповідь Нефія про те, що він бачив, є для мене прекрасною Різдвяною історією. Він написав:

“І сталося, що побачивши те дерево, я сказав Духові: Я розумію, що Ти показав мені дерево, цінніше над усе.

І Він сказав мені: Чого ти бажаєш?

І я сказав Йому: Знати тлумачення того ...

І я побачив місто Назарет; а в місті Назареті я побачив діву. ...

А він сказав мені: Дивись, діва, яку ти бачиш, це матір Сина Божого від плоті людської.

... І я подивився і побачив знову ту діву, і вона тримала на руках дитину.

І ангел сказав мені: Ти бачиш Агнця Божого, так, Сина Батька Вічного!” (1 Нефій 11:9–11, 13, 18, 20–21).

На мій погляд, дуже важливим є те, що коли Нефій запитав про значення дерева, йому було показано перше Різдо. Потім Дух запитав, чи розуміє Нефій значення дерева. Нефій дав таку натхненну відповідь:

“Так, воно є любов Бога, яка проливається всюди в серця дітей людських; отже, вона бажаніша за все”.

Дух також додав: “Так, і найрадісніша для душі” (1 Нефій 11:22–23).

Завдяки цьому видінню Нефій дізнався, що найбільш бажаним і радісним для нашої душі є можливість відчувати любов Бога, явлену через Його Сина Ісуса Христа. Це—справжній Різдвяний дар. Втім багатьом з нас нелегко відчутти Божу любов у своєму житті—навіть о цій святковій порі. Далі подано чотири ідеї стосовно того, що ми можемо робити, аби отримати дар Божої любові о цій Різдвяній порі.

1. Вивчати слово Бога

Почніть або поновіть регулярне вивчення Писань і слів сучасних пророків. У своєму видінні Легій бачив “жезл із заліза” (1 Нефій 8:19), який веде до дерева. Ті, хто відчув Божу любов, ухопилися за жезл, міцно тримаються за нього і просуваються вперед, поки не

скуштують плоду дерева (див. 1 Нефій 8:30). Нефій дізнався, що цей жезл символізує слово Бога (див. 1 Нефій 11:25).

Ми можемо запрошувати Господа у своє життя, вивчаючи Його слова. Не слід перетворювати це завдання на непосильну ношу. Коли друзі питають, як довго їм слід вивчати Писання, я часто відповідаю: “Читайте, поки не відчуєте Духа; потім, можливо, з’явиться бажання читати далі”. Питання не в кількості витрачених хвилин, прочитаних віршів або розділів. Більш важливо прагнути відчувати Духа під час вивчення. Господь благословить нас за кожне маленьке зусилля з нашого боку.

Як зазначено в посібнику *За Мною йдіть* у грудні ми будемо вивчати книгу Моронія та особливий розділ під назвою “Різдво”. Що може бути кращим для занурення в Писання, ніж вивчати причасні молитви та слова пророків, зокрема Моронія, які містять могутнє особисте свідчення про Ісуса Христа?

Ми також можемо вивчати слова сучасних пророків, читаючи журнал *Ліягона* з матеріалами генеральної конференції або

слухаючи їхні промови в додатку Євангельська бібліотека. Подібно до жезлу із заліза у сні Легія наше поновлене вивчення слів Христа допоможе нам відчути любов Бога о цій Різдвяній порі.

2. Служити

Мабуть найприємніші спогади про Різдво, які я плакаю з часів моєї юності, пов’язані з тим роком, коли моя сім’я об’єдналася разом з дядечками, тітоньками, двоюрідними братами і сестрами, щоб пожертвувати одяг, їжу, іграшки, окуляри та побутову техніку для однієї нужденної сім’ї, що жила неподалік. Я ніколи не забуду, як ми великою юрбою принесли в їхній дім Різдво. Те відчуття довго не зникало після того, як Різдво минуло; і я досі пам’ятаю вираз вдячності на обличчях матері та її чотирьох дітей. Завдяки служінню тій сім’ї любов Бога рясно “проли[лася]” (1 Нефій 11:22) в моє серце.

Наше служіння іншим не повинно бути грандіозним чи складним. Коли я служив єпископом, то дізнався, що в наших приходах і територіальних громадах є багато людей, які в той чи інший час, відчувають самотність, занепокоєння або збентеження. Телефонний дзвінок, вдумливе текстове послання, сповнена доброти записка, приготоване власними руками пригощення, спільна прогулянка неподалік від дому або пропозиція допомогти у догляді за дітьми може стати посланям з небес чудом і відповіддю на молитву.

Якщо ми запитаємо Небесного Батька: “Чи є людина, якій я сьогодні можу допомогти?”, то вам на думку, можливо, спаде якийсь ім’я або пригадається чиесь обличчя, а спонукання від Святого Духа допоможуть нам зрозуміти, як ми можемо благословити цю людину. Діючи за тими спонуканнями, ми відчуємо, що Бог любить і ту людину, і нас.

Ініціатива Церкви “Освіти цей світ” полягає у здійсненні невеличких актів служіння, щоб допомогти іншим відчутти Божу любов. Якщо Дух спонукає вас отримати дар Божої любові у своєму житті через служіння цієї Різдвяної пори, ініціатива “Освіти цей світ” допоможе вам зробити перший крок (зайдіть на сайт ComeuntoChrist.org).

3. Каятися

Третє запрошення—це отримати Спасителевий дар покаяння. Старійшина Лінн Г. Роббінс, сімдесятник, навчав: “Покаяння—це завжди доступний дар Бога, який дозволяє і дає змогу переходити від невдачі до невдачі без втрати ентузіазму. Покаяння не є Його запасним планом в разі нашої невдачі. Покаяння є Його планом, оскільки Він знає, що ми зазнаємо невдачі”¹.

Це життя є важким. На шляху до своєї мети—до вічного життя—ми всі помиляємося й потребуємо викупительної сили Христової Спокути. Одна з причин, чому Спаситель добровільно погодився понести покарання за наші гріхи, полягала в тому, що Він міг запропонувати нам дар покаяння. Він уже сплатив ціну. Нам залишається лише вирішити, чи ми приймемо Його запрошення:

“Отже, кожного, хто кається і приходить до Мене, як мале дитя, того Я прийму, бо для таких царство Бога. Знайте, за таких Я поклав Своє життя і знову взяв його; отже, покайтеся і приходьте до Мене, ви, кінці землі, і будьте спасеними” (3 Нефій 9:22).

Я думаю, що кожен з нас несе певний тягар гріха, більший чи менший, і Святий Дух спонукає нас скинути той тягар. Наші єпископи і президенти колів можуть допомогти. Спаситель сповнений доброти і прощення, і Він наділив такими ж почуттями Своїх слуг. Вони люблять нас і можуть допомогти нам зцілитися завдяки

Спасителевій Спокуті. Кожен з нас цього Різдва може прийняти запрошення Спасителя прийти до Нього і зцілитися.

4. Ходити у дім Господа

Моменти, коли я відчував любов Бога найсильніше, пов'язані з відвідуванням Його святого храму. Там ми з моєю любовою дружиною були запечатані разом на час і на вічність. Я ходив туди, щоб мати скерування під час прийняття рішень і знайти спокій у часи душевного занепокоєння. Здається, що у храмі небеса наближаються до нас, а одкровення легше отримуються.

Ось що сказав Господь стосовно обрядів Мелхиседекового священства, включно з храмовими обрядами: “У його обрядах явлена сила божественності” (Учення і Завіти 84:20).

Беручи участь у храмових обрядах, ми пізнаємо Бога, а мир та сила богоподібного життя виявляються у нашому житті.

Президент Томас С. Монсон (1927–2018) пообіцяв: “Коли ми відвідуємо храм, можуть зростати наша духовність і відчуття миру, яке перевершить будь-які інші почуття, здатні прийти в людське серце”².

Якщо ви вже певний час не відчуваєте спокій, то чому б о цій Різдвяній порі не поновити зобов'язання відвідувати храм, коли він знову відкриється? Якщо ви ще не отримали власного ендаументу, ваші провідники приходу або філії можуть допомогти вам підготуватися. Ми можемо також відчувати Божу любов, коли знаходимо й подаємо в храм імена наших предків для отримання ними храмових благословень.

Справжній дар

Слово Бога, щире служіння, покаяння і участь у храмових обрядах—усе це допомагає отримати справжній Різдвяний дар. Апостол Іван написав: “Так-бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого” (Іван 3:16). Я молюся, щоб цього Різдва кожен з нас керувався Духом, аби ми обирали те, що допоможе нам відчутти величний дар Божої любові через Його Сина Ісуса Христа. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Лінн Г. Роббінс, “До семидесяти раз по семи”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 22.
2. Томас С. Монсон, “Благословення храму”, *Ліягона*, трав. 2015, с. 91–92.

Освітити цей світ у Парижі

Жоржета Лалус, Іль-де-Франс, Франція

Я зрозуміла, що служіння приносить неймовірну радість і що маленькі вчинки можуть дивовижним чином зміцнювати людей.

З огляду на безхатченків на вулицях та біженців, які сплять у парках Парижа, Франція, ми бачимо, що існує щоденна потреба надавати допомогу, навіть у Різдвяну пору. Разом з двома друзями ми вирішили створити громадську групу, яку назвали Солідарність заради спільних дій, аби допомагати там, де ми зможемо.

За підтримки багатьох волонтерів з усієї громади, а також святих останніх днів з трьох колів у Парижі ми організували заходи в рамках ініціативи *Освіти цей світ*, щоб допомогти нашим нужденним братам і сестрам.

Три роки поспіль ми проводимо в кінці року захід *Освіти цей світ*, під час якого артисти, волонтери й гості з різних церков та організацій Парижа виступають і жертвують речі для нужденних. Підготовка триває кілька місяців, однак волонтери і виконавці музичних номерів отримують величезну радість від участі в заході. Ніхто з них не хоче його пропустити. Попри страйк перевізників на наш вже третій захід *Освіти цей світ* приїхало 82 учасники!

Перед проведенням заходу ми підготувалися і наповнили рюкзаки засобами особистої гігієни, щоб

роздавати їх біженцям і безхатченкам у Парижі. Ми також збирали ковдри, простирадла, спортивний інвентар і шльопанці для душі. Нам навіть принесли велосипед. Усе це потім роздали біженцям.

Минулого року під час заходу ми також проводили показ мод. 22-річний стиліст, який брав у ньому участь, сказав, що, завдяки отриманій ним підтримці, він повірив у свої здібності. Розмовляючи з ним, я вкотре усвідомила, що кожній людині необхідно відчувати себе потрібною і що в кожного з нас є якісь потреби.

Ми з радістю чекаємо наступного року. Ми сподіваємося, що буде ще більше учасників і заходів. Дехто навіть пропонував нам в якості допомоги скористатися їхніми складськими приміщеннями й рефрижераторними фургонами, оскільки для забезпечення нужденних збалансованим харчуванням ми співпрацюємо з громадськими агенціями і нашим партнером є велика міжнародна кейтерінгова компанія. Ми також знаходимо можливості, щоб організувати безкоштовні уроки французької мови для тих, хто вивчає французьку як другу мову.

На мою думку, таке служіння благородній справі приносить неймовірну радість. Маленькі вчинки можуть надзвичайним чином зміцнювати людей. Усмішки і вдячність, яку нам висловлювали, мотивують нас робити ще більше. ■

Сила молитви у в'язниці

Портія Лаудер, шт. Юта, США

Я завжди пам'ятатиму цей Святвечір.

За шахрайство з нерухомістю я відбула чотири з половиною роки у федеральній в'язниці. Більшість жінок, які там знаходилися, були спокійними й чемними. А потім у камеру якраз навпроти моєї перевели 10 жінок.

Вони допізна не лягали спати, сміялися й слухали гучну музику. Їм було байдуже, як їхня поведінка впливає на інших. Жінки в моїй камері попросили мене поговорити з ними, але подібні розмови, як правило, не завершуються успіхом у в'язниці. Натомість я молилася, щоб ті жінки змінили свою поведінку і щоб знову настав спокій, але все лише погіршувалося.

Якось одного вечора під час молитви я зрозуміла, що нічого не зробила для того, щоб познайомитися зі своїми сусідками. Наступного дня я пішла до їхньої камери і поговорила з ними. Вони показували мені фотографії своїх сімей та близьких людей. Вони вибачилися, що надто шумно поводяться. З того часу вони махали мені рукою і були раді, коли мене бачили.

За кілька тижнів до Різдва вони запросили мене прийти до них

на Святвечір, щоб разом з ними повечеряти. Ми також планували поділитися особистим духовним досвідом. На Святвечір ми зібралися разом і розвісили кілька паперових декорацій. У нас не було ялинки, але всіх нас огорнув дух миру. Після простої вечері—тунця з картопляними чипсами—ми розповіли одна одній, як Бог вплинув на наше життя. Ми належали до різних конфесій, і кожна історія була унікальною, але наші серця відчували єдність, і Дух був з нами.

Ейпріл розповіла, що її мати померла від передозування наркотиків, коли Ейпріл було 14 років. Ейпріл жила на вулицях і у 15 років народила дитину, яку віддала на усиновлення. Вона й сама боролася з наркозалежністю, почала продавати наркотики і зрештою потрапила до в'язниці.

“Одного дня я запитала себе, навіщо я живу,—розповідала Ейпріл.— Ніщо не зміниться, якщо

я помру. Ніхто не знає, що я у в'язниці. Ніхто не буде знати, якщо мене не стане”. Потім вона помолилася і запитала Бога, чи Він знає про неї.

Наступного тижня співробітниця в'язниці вручила їй листа від дівчинки, яку вона віддала на усиновлення.

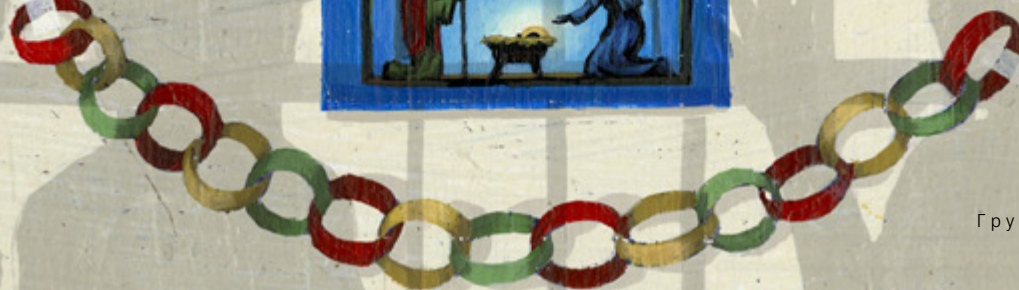
“Мабуть Бог наглядає за тобою”,—сказала та співробітниця.

“Зараз я переписуюся зі своєю донькою, і вона один раз відвідувала мене,—сказала Ейпріл.— Я не дуже обізнана в питаннях релігії, але знаю, що Бог про мене дбає, тому що Він відповів на мою молитву”.

Після того як Ейпріл розповіла свою історію, ми всі сиділи тихо, а на очах були сльози.

Перебуваючи у в'язниці, я виливала своє серце в молитві й просила Небесного Батька наглядати за моєю сім'єю й оберігати її. Але коли я молилася за своїх сусідок по в'язниці, то почала усвідомлювати їх божественний потенціал і сильніше відчувала любов і милість Спасителя.

Той Святвечір у в'язниці був прекрасним. ■

Різдвяні подарунки чи десятина?

Анна Уільямс, штат Алабама, США

Я вірила, що євангелія істинна, але чи могла я собі дозволити сплатити десятину?

Я досліджувала різні церкви, поки сестри-місіонерки не познайомили мене з Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Через півтора місяця після цього мене охрестили і конфірмували. Серед принципів, яких навчали місіонерки, був принцип десятини.

“Ви отримаєте благословення, якщо будете платити десятину”,—сказали вони мені.

Я була матір'ю-одиначкою. У мене ледь вистачало грошей на продукти й на сплату рахунків. Часто доводилося вибирати між тим, щоб сплатити десятину чи придбати продукти, оплатити рахунки за комунальні послуги або зробити внесок за машину.

Упродовж років мені то вдавалося, то не вдавалося платити десятину. Зрештою я сказала: “Якщо ти віриш, що євангелія істинна, тоді треба зробити цей крок. Якщо ти зробиш цей крок, Бог тебе благословить”.

Мені потрібно було заплатити 500 доларів десятини, але мені також потрібно було 503 долари, щоб оплатити деякі рахунки. Я не знала, як це може бути, однак сказала: “Я просто спробую”. Я сплатила десятину. Ніхто не знав, що мені не вистачало 503 долари, але хтось анонімно прислав

мені поштою п'ять 100-доларових банкнот.

Це стало для мене поворотним моментом. Це змінило мене духовно. Я зрозуміла, що Бог любить мене, що Він про мене дбає і що Він хоче, щоб я була успішною. З того часу й надалі я платила десятину. Але робити це не завжди було легко.

Моя найстарша донька згадує, як багато років тому на Різдво почула, як я казала, що не в змозі сплатити десятину і в той же час купити для неї та її братів і сестер Різдвяні подарунки.

“Ми знали, що нічого не отримаємо, але нас це не засмучувало,—казала вона мені пізніше.— Ми вирішили, що хочемо, аби ти сплатила десятину”.

Як завжди, Господь попідкувався, і вони не залишилися без Різдвяних подарунків.

Матері-одиначці дуже нелегко забезпечувати дітей і платити десятину. Але з того часу як я прийняла рішення платити десятину, Господь мене благословляв. Я не багачка, але Господь завжди допомагає мені.

Він мене благословляє і в іншому. Хороший приклад членів Церкви та родичів допоміг моїм дітям і мені залишатися активними в Церкві. Я казала їм, що це благословення, обіцяне Господом,—для нас буде відкрито отвори небесні. ■

Когось не буде наступного року

Ребекка Кларксон, шт. Каліфорнія, США

У Святвечір я думала про те, як сильно люблю свою сім'ю. Потім у мене з'явилося сильне відчуття.

То був Святвечір. Ми щойно отримали нові піжами за традицією в нашій сім'ї. Діти грали Різдвяну музику і всі танцювали. Ніхто не сердився, всі були радісні, усміхалися і веселилися. Знаючи, що скоро у мене буде ще одна дитина, я думала про те, як сильно люблю свою сім'ю, як радію тому, що у нас народиться ще одна дитина.

Потім у мене з'явилося сильне відчуття. Дух прошепотів мені, що одного члена нашої сім'ї не буде з нами наступного року.

Пізніше того вечора, коли разом зі своїм чоловіком Тімом ми розкладали подарунки під ялинкою, він сказав мені, як раніше того вечора відчув, що

когось із нашої сім'ї не буде з нами наступного Святвечора. Я сказала йому, що мала таке саме відчуття.

Перш ніж ми вирушили у подорож, щоб після Різдва провідати своїх родичів у іншому штаті, Тім поговорив з дітьми про безпеку під час подорожі. Нас непокоїла думка про втрату члена сім'ї під час подорожі, але ми відчували запевнення, що все буде добре. Ми подорожували, гарно провели час з родичами й безпечно повернулися додому.

Невдовзі настав час планової перевірки вагітності. Лікар повідомив сумну новину.

Ультразвукове дослідження підтвердило, що

дитина померла за два тижні до цього візиту.

Коли ми з Тімом їхали додому, засмучені, то зрозуміли, що два тижні тому був Святвечір. Ми не знаємо, коли саме дух входить у тіло, але ми з Тімом відчували, що наше немовля побуло в нашій сім'ї хоча б на мить у той Святвечір, коли всі танцювали й були щасливі. Ми відчували таку радість, і ми знаємо, що наше немовля також святкувало з нами. Ми впевнені, що, залишивши нас, воно стало тим членом нашої сім'ї, якого не буде з нами наступного Святвечора. Я вірю, що колись ми знову побачимо наше немовля. Я вдячна за спокій, який мені приносить це знання. ■

Мороній 1–6

(30 ЛИСТОПАДА–6 ГРУДНЯ)

Чого ми можемо навчитися з книги Моронія?

Мороній жив у неспокійні часи. Він був свідком остаточного знищення нефійців, його батько загинув у битві (див. Мормон 8:3), а нефійців, які відмовилися зректися Ісуса Христа, було вбито (див. Мороній 1:2). Мороній також відмовився “зр[ектися] Христа” (Мороній 1:3). Він утік, щоб знайти безпечне місце, й упродовж багатьох років переховувався.

“Я напишу ще дещо” (Мороній 1:4)

На той час Мороній вважав, що вже все написав на пластинах, але за волею Господа він мав “напи[сати] ще дещо, щоб, можливо, це стало у пригоді моїм браттям ... колись, у майбутній день” (Мороній 1:4).

Чому він це написав?

Знаючи божественну мету Книги Мормона, Мороній повинен був ретельно відбирати те, про що писав. Після прочитання книги Моронія поставте запитання: чому Мороній вирішив написати те, що написав? Що, на його думку, було головним? Як останнє свідчення Моронія вплинуло на ваші почуття стосовно Книги Мормона?

Що він написав?

Мороній додав розділи 8 і 9 до книги Мормона, включив скорочену власноруч книгу Етера і додав свою книгу (книгу Моронія) до пластин Мормона.

У написаному Моронієм є багато цінного для нас. Він писав про роботу Церкви (див. Мороній 1–6), включив учення свого батька Мормона (див. Мороній 7–9) і записав своє останнє свідчення (див. Мороній 10).

Мороній 7–9
(7–13 ГРУДНЯ)

“І що це таке, на що ви маєте
надіятися?” (Мороній 7:41)

“Ви матимете
надію через
спокуту
Христа

і силу Його воскресіння
воскреснути до життя вічного”

(Мороній 7:41).

Мороній 10
(14–20 ГРУДНЯ)

Як я можу шукати духовні дари?

Духовні дари через Святого Духа дає нам Бог для нашої користі (див. Мороній 10:8). Кожного з нас наділено духовними дарами від Бога, і є багато дарів, які ми можемо отримати.

Про деякі духовні дари згадано в Писаннях (див. Мороній 10:9–16; Учення і Завіти 46:13–25); а про деякі—ні. Як ви можете дізнатися про те, які духовні дари дав вам Бог, і розвивати їх? Як ви можете розвивати інші дари? Ось кілька ідей, які вам стануть у пригоді:

Запитуйте

Моліться і запитуйте Бога, якими духовними дарами Він вас благословив або яких ви маєте прагнути. Він допоможе вам. У вашому патріаршому благословенні також може бути сказано про ваші духовні дари. Якщо ви ще не отримали патріаршого благословення, поговоріть зі своїм єпископом або президентом філії про те, як його отримати.

Навчайтеся

Для отримання духовних дарів необхідно докладати зусиль. Якщо ви прагнете отримати певний дар, дізнайтеся більше про нього з Писань, свого патріаршого благословення або з виступів на генеральній конференції. Ви також можете попросити інших людей поділитися своїм досвідом.

Дійте

Дізнаватися про духовні дари корисно, але вам необхідно застосовувати це знання. Якщо ви виявляєте віру в Ісуса Христа, каєтеся і дотримуетесь своїх завітів, то маєте право на отримання духовних дарів. Крім того, шукайте можливостей для застосування своїх духовних дарів. Пам'ятайте, що ці дари приносять користь не лише вам, але й іншим (див. Учення і Завіти 46:26). Як ви можете застосовувати свої духовні дари, щоб допомагати іншим?

Різдво

(21–27 ГРУДНЯ)

Чого навчають про Різдво пророки з Книги Мормона?

Коли ви будете читати наступні уривки з Писань, зверніть увагу на те, чого навчає нас про народження Спасителя кожен з пророків. Ви можете записувати свої думки або ділитися ними зі своєю сім'єю.

Нефій, син Геламана (приблизно 1 р. від Р.Х.)

“Голос Господа долинув до нього, кажучи: ... на завтра Я прийду у світ” (див. 3 Нефій 1:4–22).

600 р. до Р.Х.

500

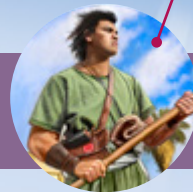
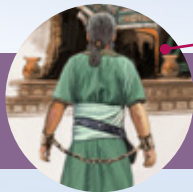
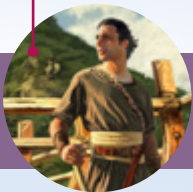
400

300

200

100

0

Нефій (приблизно 600 р. до Р.Х.)

“Я побачив діву, ... і вона тримала на руках дитину. І ангел сказав мені: Ти бачиш Агнця Божого, так, Сина Батька Вічного!” (див. 1 Нефій 11:13–33).

Авінадій (приблизно 148 р. до Р.Х.)

“Всі до одного пророки ... з тих пір як світ починався,—... хіба вони не казали, що Бог Сам прийде до дітей людських?” (див. Мосія 13:33–35).

Цар Венямин (приблизно 124 р. до Р.Х.)

“Господь ... зійде ... до дітей людських, ... і Його називатимуть Ісус Христос, Син Бога, ... і Його мати буде зватися Марією” (див. Мосія 3:5–11).

Алма молодший (приблизно 83 р. до Р.Х.)

“Він буде народжений від Марії, ... саме син Бога” (див. Алма 7:7–13).

Самуїл Ламанієць (приблизно 6 р. до Р.Х.)

“Пройде ще п'ять років, і ось, тоді прийде Син Бога” (див. Геламан 14:1–13).

Як говорити зі своїми дітьми про євангелію у повсякденному житті?

ДОДАТКОВІ ДОПОМІЖНІ ДЖЕРЕЛА

- “Шановні батьки!” (четверта сторінка обкладинки журналу *Друг*)
- “Текони, цвіркуни й час із дітьми” (*Ліягона*, черв., 2019 р.)
- “Захищати дітей” (*Ліягона*, жовт., 2019 р.)
- “Як говорити на важкі теми” (*Ліягона*, бер., 2015 р.)

За обіднім столом або перед сном

Коли ваша дитина має важкий період у житті

7 неформальних ситуацій для розмови

Що ти думаєш про ті виступи з генеральної конференції, які ми дивилися?

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЖОСІ ПОРТЛІЙО

7 способів почати розмову

Чи хтось із твоїх друзів запитує про релігію?

Ми, батьки, маємо обов’язок навчати своїх дітей євангелії. Але розмови про євангелію не мають бути нудними й формальними! Ось кілька ідей того, як вплітати євангельські теми у повсякденні справи.

Кожного разу,
коли ви відкриті до
спілкування, маєте
любов у серці й
бажання вислухати і
зрозуміти

Коли ви помічаєте те, що містить
у собі духовне послання

Коли ви розповідаєте
історії з сімейного
життя або говорите
про предків

Під час проекту
служіння
або надання
допомоги іншим
людям

Перед церковними зборами
чи заходами або після них

Чи було серед того,
що ми прочитали в
посібнику *За Мною
йдіть*, щось таке,
про що ти й досі
думаєш?

Чи викликало у тебе
запитання те, що відбувалося
сьогодні в церкві?

Я останнім часом
розмірковував/ла
над цим уривком з
Писань. Що ти про
нього думаєш?

Що ти останнім
часом читав/
ла в Писаннях?
Чи виникли
запитання?

Як ти справляєшся
зі своїм покликанням
(або іншим церковним
дорученням)? Що тобі
допомагає?

Думки і підказки

- **Навчайте дитину, що мати запитання стосовно євангелії—це нормальне явище.** Зрештою, саме запитання спонукало Джозефа Сміта молитися про допомогу, внаслідок чого він отримав Перше видіння! Допоможіть їм зрозуміти, що вони можуть розвивати свідчення, не отримуючи всіх відповідей.
- **Звертайте увагу на моменти, коли ви відчуваєте Духа,** чи то під час домашнього вечора, у церкві чи дивлячись на чудовий захід сонця. Це може допомогти їм почати розпізнавати те, як Дух промовляє до нас. Поясніть, що Дух може спілкуватися з нами у багато різних способів, зокрема, у нас можуть бути теплі або світлі почуття, ясні думки, відчуття спокою та інше.
- **Зробіть євангельські послання доступнішими.** Ваші підлітки наврядчи будуть шукати статті з церковних журналів у своєму телефоні, але вони можуть погортати *Ліягону*, яка лежить на столі. Вони може й не будуть слухати у вільний час виступи з генеральної конференції, але вони можуть ухопити кілька слів з виступу, який слухаєте ви під час приготування обіду.
- **А найважливіше, постійно намагайтеся, навіть якщо це здається безрезультатним!** У Писаннях є багато історій про дітей, які спочатку не слухалися, подібно до Алми молодшого. Вірте, що одного дня духовні істини торкнуться глибин їхнього серця. ■

Дорослій молоді

У цьому розділі

44 Як мати праведне судження (навіть у соціальних медіа)

Члени генерального правління Товариства молодих жінок і співробітники журналу *Ліягона*

48 Якими ж насправді є профілі з довершеними фотографіями

Барбара Родрігес

Лише в цифровому форматі

Наше завдання—не кидати каміння

Ім'я не вказується

Як користуватися соціальними медіа, але не бути поглинутими ними

Фейт Фергусон

Шукайте ці статті та інше:

- На сайті liahona.ChurchofJesusChrist.org
- У рубриці **Щотижневі новини дорослої молоді** (під заголовком "Доросла молодь" в Євангельській бібліотеці)

Поділіться своєю історією

Чи є у вас дивовижна історія, якою ви можете поділитися? Або, може, ви хочете бачити статті на певну тематику? Якщо так, ми хочемо почути це від вас! Ви можете надсилати свої статті або відгуки на сайті: liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Як зробити позитивним свій досвід користування соціальними медіа

П'ять років тому ми з чоловіком вирішили започаткувати канал на YouTube, де почали широко розповідати про те, як живемо ми, члени Церкви Ісуса Христа. Наша ідея полягала в тому, щоб своїм стилем життя розповідати про свої вірування.

Великим благословенням стало отримання надихаючих повідомлень від наших читачів, які розповідали, що вперше пішли до церкви або навіть охристилися! Ці повідомлення приносили нам багато радості.

Ми дуже вдячні за чудовий досвід, який отримуємо завдяки соціальним мережам, коли поширюємо послання відновленої євангелії, просто розповідаючи про своє життя. І хоча соціальні медіа можуть стати джерелом прекрасного досвіду, допомагати нам розвивати змістовні стосунки і давати можливість ділитися свідченням про євангелію, вони також можуть приносити такий досвід, який нас духовно ослаблює, змушує несправедливо засуджувати інших і втрачати бачення того, ким ми насправді є.

Цього місяця у розділі для дорослої молоді ми розглянемо ці та інші теми. Легко порівнювати себе або наше життя з тим, що ми бачимо в соціальних медіа, але ми можемо навчитися користуватися соціальними медіа таким чином, щоб створити позитивний простір, у якому зможемо не засуджувати себе або інших, набувати впевненості у своїй божественній природі та, що більш важливо, за допомогою власного прикладу ділитися з іншими радістю, яку приносить євангелія Ісуса Христа.

Барбара Родрігес

Як мати праведне судження (навіть у соціальних медіа)

За допомогою Спасителя ми можемо навчитися мати таке судження, якого Він від нас очікує.

Члени генерального правління Товариства молодих жінок і співробітники журналу *Ліягона*

“Не судіть”.

Ми часто чуємо ці слова у сьогоденному світі, а також послання, у яких ідеться про те, що ми не маємо права судити інших. Саме слово *судження* несе в собі негативний посил. Однак як члени Спасителевої Церкви ми знаємо, що судження—це те, що Він радив нам мати, якщо лише ми робимо це у Його спосіб.

Коли Ісус зцілив чоловіка в Суботній день, Його суворо засудили, оскільки закон Мойсея встановлював обмеження стосовно того, що дозволяється робити в Суботу. А на думку людей Він порушував ті настанови. Однак Спаситель дорікнув їм, що вони надто швидко знаходять недоліки в інших людях. Потім Він порадив їм: “Не судіть за обличчям, але суд справедливий чиніть!” (Іван 7:24; див. також Переклад Джозефа Сміта, Матвій 7:1–2).

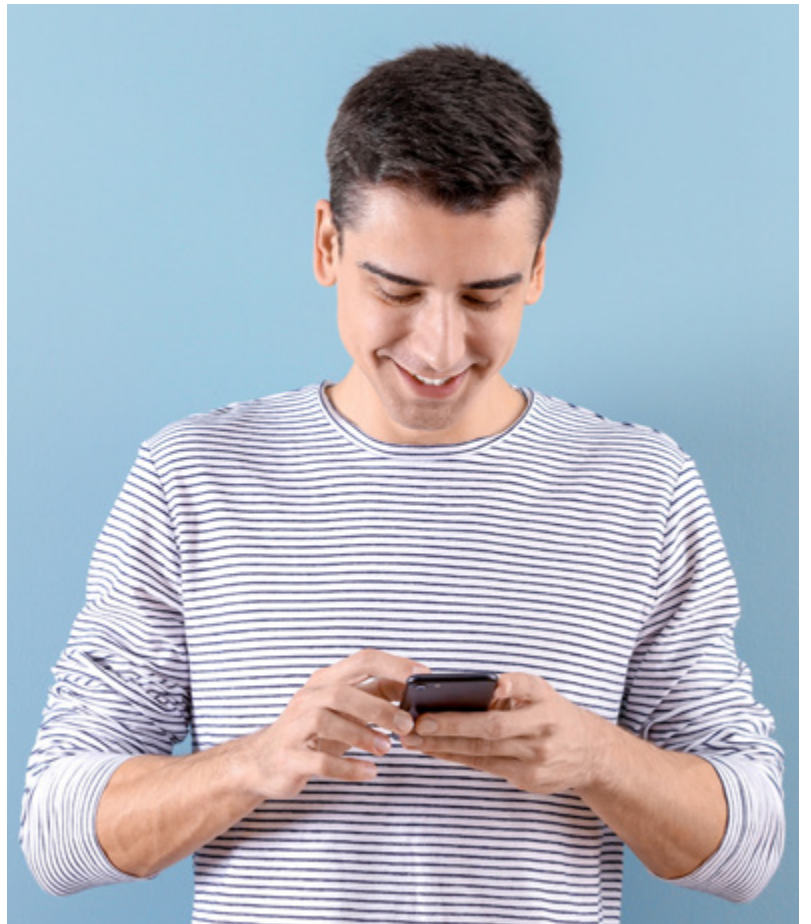
Як часто ми, подібно до тих людей, які засудили Спасителя, неправедно засуджуємо інших? Мабуть, частіше, ніж вважаємо! Оскільки засуджувати інших так легко, особливо у соціальних медіа, нам, можливо, треба повчитися того, як застосовувати пораду Спасителя чинити праведний суд у сьогоденному світі.

Різниця між праведним і неправедним судженням

Судження—це складова нашої свободи волі. У житті є багато чого, про що нам необхідно мати судження: наприклад, обираючи професію, вирішуючи, з ким і як проводити час, вибираючи, якими медіа користуватися тощо. Але як ми можемо судити про це—і зрештою про *все*—праведно?

Президент Даллін Х. Оукс, перший радник у Першому Президентстві, дав шість настанов щодо того, як судити правильно. Ми можемо знати, що наші судження є праведними, якщо:

1. Ми “утримуємося від заяв, що певній людині гарантовано піднесення або ... що вона неминуче приречена на вогонь пекла”.
2. Ми “керуємося Духом, ... а не гнівом, помстою, заздрістю чи егоїстичними інтересами”.
3. Ми діємо “в межах своїх повноважень”.
4. Ми спираємося на “певне знання про факти”.
5. Ми висловлюємо думку не про людей, а про ситуації.
6. Ми керуємося “праведними нормами”¹.

Пророк Мороній також давав настанови щодо того, як судити праведно: “Все, що є добрим, походить від Бога; а те, що зле, походить від диявола; бо диявол ... запрошує, і принадує грішити і чинити те, що є зло, постійно” (Мороній 7:12).

Переглядаючи соціальні медіа, думаючи, з ким ви можете дружити, або вирішуючи, як проводити час, перш ніж судити, ми можемо запитати себе: Чи цей допис/людина/захід:

- принесе мені відчуття спокою і доброти?
- спонукатиме мене робити добро?
- допоможе мені любити Бога і служити Йому?

Коли ми усвідомлюємо, що все хороше йде від Бога, ми можемо застосовувати свою свободу волі, щоб мати мудре і праведне судження про інших людей, про себе і про те, чим ми наповнюємо своє життя.

Вирватися з кола неправедних суджень

А тепер, коли ми визначили, що таке праведне судження, що ми можемо робити, коли потрапляємо в порочне коло засудження? Ось кілька ідей:

- Відкрийте піст, який полягатиме в утриманні від користування соціальними медіа. Це може дати вам можливість уповільнитися, переосмислити життя і знов налагодити справжні стосунки з іншими людьми. Коли ви більше бачитеся з людьми поза соціальними медіа, то починаєте розуміти, що вони реальні люди з реальними труднощами, і тоді ви буде менше схильні засуджувати їх.
- Замість того, щоб розміщувати інформацію про себе, розкажіть про людину, яку ви любите і яка вас надихнула. Розкажіть іншим, чому ви захоплюєтеся цією людиною. Це дасть вам можливість дивитися на те, що відбувається навколо, а не всередині вас, і благословляти, а не справляти враження.
- Прийміть рішення кожного дня писати одну щирі, теплу відповідь в соціальних медіа—це може бути побажання в день народження, привітання або навіть просто добрі слова.
- Завжди в соціальних медіа будуть люди, які пишуть надто багато, розповідають лише про свої неймовірні

відпустки, мають, на перший погляд, досконалі сім'ї або часто часто сперечаються. Перш ніж засуджувати, ми можемо запитати у себе: “Що Господь знає про цих людей і що я можу дізнатися про них?” Моліться, щоб бачити цих людей такими, якими їх бачить Він. І якщо їхні дописи незмінно викликають у вас негативні емоції, то ви завжди можете перестати бути їхнім підписником.

Якщо ми бачимо людей такими, якими вони насправді є—дітьми небесних батьків,—це змінює нашу поверхневу думку про них і відкриває вічну перспективу. Якщо ми усвідомлюємо справжню сутність і мету кожної людини,—це дає нам силу. Як нагадала сестра Мішель Крейг, перший радник у генеральному президентстві Товариства молодих жінок:

“Ви маєте божественну природу і мету, призначені лише вам. ...

Легко порівнювати себе з іншими. Завжди буде здаватися, що є люди, у яких усе в житті складається чудово або вони більш важливі за нас. Але часто ми забуваємо, що їхня мета відрізняється від нашої. Коли ми намагаємося жити відповідно до того, ким насправді є—коли ми розуміємо і виявляємо вдячність за Божі дари й таланти, унікально призначені лише нашій особистості,—тоді ми дійсно можемо відчувати радість”².

Зрештою, аби вирватися із порочного кола засудження у соціальних медіа, нам необхідно вдатися до певних дій. Необхідно докласти зусиль, щоб поглянути навколо себе й торкнутися життя іншої людини. Необхідно надихати інших і ділитися Світлом Христа. Таким чином ми не лише служимо іншим, але й зможемо краще ставитися до себе.

Подолати самоосуд і непотрібні порівняння

Одним з потужних засобів Сатани є намагання перешкодити нам дійсно зрозуміти, ким ми насправді є. Коли ми втрачаємо бачення своєї справжньої сутності, то на зміну співчуттю й любові до себе приходять осуд і самокритика. Ми втрачаємо зв'язок з іншими людьми, з собою і навіть зі Святим Духом.

В дійсності порівняння не завжди стосуються тих, з ким ми себе порівнюємо, бо часто ми незадоволені чимось в собі та відчуваємо невпевненість. Порівняння насправді можуть бути несправедливим судженням стосовно себе.

І в той час як порівняння можуть бути *крадіями* радості³, усвідомлення своєї гідності, сильних сторін і талантів, а також мети, яку поставив перед нами Небесний Батько, і того, ким ми можемо стати, є *ключем* до радості.

Спаситель усе своє життя присвятив тому, щоб робити добро (див. Дії 10:38). Він прожив Своє життя заради інших,

не припустившись жодної помилки. І все ж Йому дорікали і Його засуджували. Але оскільки Він знав, Ким насправді є і якою була Його мета, то зміг подолати осуд милістю, не дозволивши стати на заваді тому, що Він мав здійснити.

Наслідуючи Його приклад, ми можемо робити те ж саме! Вплив світу є таким, що нам легко загубитися у порівняннях і засудженні та забути, ким ми є, але ми можемо навчитися від сестри Джой Д. Джоунс, генерального президента Початкового товариства, яка навчала: “Якщо любов, яку ми відчуваємо до Спасителя за те, що Він для нас зробив, більша, ніж енергія, яку ми витрачаємо на наші слабкості, сумніви у собі чи погані звички, то Він допоможе нам подолати те, що приносить страждання у наше життя. Він рятує нас від нас самих”⁴.

Як ми знаємо, “цінність душ є великою в очах Бога” (Учення і Завіти 18:10). А тепер замініть слово *душ* своїм власним іменем. І поміркуйте над цим якусь мить. Небесний Батько знає ваше ім'я, Він знає вашу цінність, і Його Єдинонароджений Син помер за вас, бо ви для Нього є *такими* дорогоцінними.

Тож коли вам важко у світі й ви починаєте порівнювати себе з іншими, наближайтеся до Них, і ви відчуєте, як ваші сумніви в собі та самоосуд зникають. Ви відчуєте справжню впевненість, що приходить від усвідомлення вашої безмежної цінності.

Рівнятися на Спасителя

Ми завжди можемо рівнятися на Спасителя, щоб мати провід в усьому, що робимо. Завдяки Своїй Спокуті, Він, зокрема, дає нам сили, щоб ми могли змінитися і зрозуміти, як виконувати все, про що Він нас просить. А коли ми приймаємо рішення іти за Ним і наближатися до Нього, Він допомагає дізнатися, як позбутися несправедливих суджень та дивитися на інших—і на себе—Його очима. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Dallin H. Oaks, “‘Judge Not’ and Judging,” *Ensign*, Aug. 1999, 9–12.
2. Michelle Craig, “How Do You Feel Joy in the Lord?” Nov. 22, 2019, blog.ChurchofJesusChrist.org.
3. “Порівняння—крадія радості”, приписується Теодору Рузвельту.
4. Джой Д. Джоунс, “Безмежна цінність”, *Ліягона*, лист. 2017, с. 15.

Якими ж **насправді** є профілі з доверше- ними фотографіями

Коли ми порівнюємо себе з іншими в соціальних мережах, наше бачення є обмеженим.

Барбара Родрігес

Нещодавно одна з моїх дописувачок в Instagram прокоментувала мою фотографію таким чином: “Як вам вдається випромінювати таке щастя, маючи двох дітей, в той час, як я ледве справляюся з однією дитиною?” Я відразу ж розсміялася і захотіла у відповідь розмістити там своє фото, на якому було видно, як я виглядала в ту мить.

Моя відповідь була такою: “Я завжди думала, що в порівнянні з іншими мамами мало дбаю про свою зовнішність. Це ефект соціальних медіа—ми намагаємося порівнювати себе з кимось, а в той же час та людина порівнює себе з іншими. Але насправді зараз я не виглядаю такою сяючою. Навіть не наважуюся завантажити фото того, як я наразі виглядаю. Зазвичай я одягаюся нарядно і виглядаю “гарно” у п’ятниці та в неділі”.

Ось уже кілька років я розповідаю про наше життя в соціальних медіа. Переважно я намагаюся показати, яким є “справжнє життя” для членів Церкви Ісуса Христа. Завдяки цьому я здобула певний

досвід, і це спонукало мене замислитися над плюсами і мінусами соціальних медіа.

Соціальні медіа не висвітлюють усього

Це вже не перший випадок, коли мені ставили подібне запитання. Суть у тому, що соціальні медіа відображають лише дуже маленьку частину життя людей. У моєму випадку, навіть коли я намагаюся бути ширію, я не можу показати всього. І нам не слід порівнювати себе з іншими, побачивши одне красиве фото, чи визначати за ним свою цінність. Через порівняння, особливо в соціальних медіа, нам важче зрозуміти свої Богом дані сильні сторони.

Ми, святі останніх днів, докладаємо всіх зусиль, щоб бути схожими на Ісуса Христа. Але істина полягає в тому, що серед нас немає досконалих людей. А коли йдеться про соціальні медіа, то нам не слід робити помилкових висновків не лише стосовно себе, але й стосовно інших. Варто пам’ятати, що навіть коли ми вважаємо чиєсь життя досконалим, то не бачимо особистих труднощів, з якими, можливо, стикається та людина. Ми ніколи в дійсності не знаємо, що відбувається в житті людини, крім тих фактів, якими вона ділиться, ретельно їх підібравши.

Реальне сімейне фото

Часто дуже багато чого відбувається за фасадом кожної сімейної фотографії, яку ви бачите в соціальних медіа. Дехто може поглянути на ті фотографії й

запитати себе: “Чому мої сімейні фото ніколи не виходять такими ж гарними?” Однак ми не знаємо, яких зусиль потрібно докласти, щоб вдалися такі “довершені” фотографії.

Наприклад, одного разу ми захотіли зробити сімейне фото після церкви. Це нелегко з двома малими дітьми, але мені дуже подобається зберігати пам’ять про ті миті, а потім порівнювати, наскільки підросли мої діти.

Поки ми намагалися вгомонити дітей, щоб зробити фотографію, мені довелося приділити час на те, аби поговорити зі своїм дворічним сином Алвіном, який плакав, бо хотів бути у мене на руках. Я нахилилася, витерла йому сльози, а потім попросила його встати, щоб було видно наш одяг (який я вдумливо підібрала того ранку). Моя трирічна донька Авріль також просила мого чоловіка тримати її на руках, бо й вона не хотіла стояти. Вони зовсім не хотіли фотографуватися.

Фотосесія не клеїлася, тож ми вирішили її відмінити. Але коли я прийшла додому, то отримала щось навіть краще. Мій брат (який робив фото) відзняв увесь той безлад, що відбувався в ту мить. На фото ми з чоловіком втішали своїх дітей. Увага в тому кадрі була зосереджена явно не на нашому одязі, але та мить була дійсно зворушливою—і реальною. Мені це сподобалося.

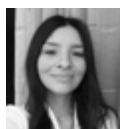
Коли я поділилася цією фотографією в соціальних медіа, то підписала її так: “Реальне сімейне фото”. Я ніколи не уявляла, що так багато людей відреагує на нього, але я зрозуміла, що необов’язково, аби все мало досконалий вигляд. Немає нічого поганого в тому, якщо події розгортаються природним чином і відображають усе так, як і є насправді. Втім я засвоїла навіть більший урок: коли ми вважаємо когось досконалими, ми просто не знаємо всіх подробиць.

Не дозволяйте соціальним медіа затінити вашу справжню особистість

Мережі соціальних медіа—це потужне знаряддя, яким ми можемо користуватися для того, щоб зробити багато добра. Але нам необхідно виявляти обережність, щоб не занепадати духом чи не порівнювати себе з тим, що ми бачимо в соціальних медіа. Як сказав старійшина Гарі Е. Стівенсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів: “Сподіваюсь, що ми можемо бути більш справжніми,

знаходити більше гумору і менше бентежитися, бачачи фотографії, в яких може зобразитися ідеалізована реальність, яка надто часто веде до непотрібних порівнянь”¹.

Я знаю, що коли ми, діти Божі, пам’ятаємо про свою божественну природу, то у нас не буде причин для болісних порівнянь або осуду самих себе. І якщо ми перестанемо зважати на ті порівняння, якими намагаються применшити наш потенціал, то зможемо жити більш повноцінним життям, не переймаючись всіма тими дописами з, як здається, бездоганними фотографіями. ■

Барбарі Родрігес 25 років. Вона народилася в штаті Ансоатеґі, Венесуела, де й познайомила-ся зі своїм чоловіком. Зараз вони живуть у Лімі, Перу. Барбара активно розміщує надихаючий вміст на своїх сторінках у соціальних мережах.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Гарі Е. Стівенсон, “Духовне затемнення”, *Ліягона*, лист. 2017, с. 46.

БІЛЬШЕ СТОРИНОК, БІЛЬШЕ ІСТОРИЙ,

БІЛЬШЕ ДЛЯ

У січні 2021 року почне виходити новий журнал для молоді—*Заради зміцнення молоді*—призначений, щоб згуртувати і об'єднати підлітків по всьому світу.

50 Ліягона

НА ВАС ЧЕКАЮТЬ:

- Надихаючі послання від церковних провідників
- Більше історій, написаних молоддю.

У ЦЬОМУ РОЗДІЛІ

52 **Благословення Різдвяної традиції**

Ісабель Тоа

54 **Що у вашому переліку?**

Анеліс Гардінер і Сем Лофгран

56 **Запитання і відповіді: Як зберегти дружбу? Каміні, які сяють?**

58 **Він є Світлом**

Лора Фахс

60 **З життєві уроки від Моронія**

Девід Діксон і Чейкел Уордлей Герберт

64 **Останнє слово: Бути досконалими в Христі**

Старійшина Герріт У. Гонг

65 **Персонажі з Книги Мормона: Мормон і Мороній**

ВАС!

- Додаткові матеріали до того, що ви вивчаєте в семінарії та за програмою *За Мною йдіть*.
- Нові плакати, які ви можете повісити або якими можете поділитися онлайн.
- Відповіді на ваші запитання про євангелію.

Ви відчуєте натхнення й піднесення, вивчаючи євангелію Ісуса Христа і читаючи про те, як інші люди відважно живуть за нею.

Благословення РІЗДВЯНОЇ ТРАДИЦІЇ

*Все було таким буденним, коли ми святкували Різдво в новій
домівці, але одне благословення священства все змінило.*

Ісабель Тоа

Мені було 14 років, коли я вперше святкувала Різдво без снігу. Моя сім'я щойно переїхала з гір у Юті до Техасу, США. Мені Техас здавався надто рівнинним і надто спекотним. Важко було відчувати дух Різдва, оскільки в новій школі у мене не було друзів, а ще важче через те, що на землі не було снігу. У мене було відчуття, що я скрізь зайва, тому я часто почувалася самотньою і сумною.

Попри мій поганий настрій до Різдва залишався тільки тиждень, і я сподівалася, що наші сімейні Різдвяні традиції піднесуть мій дух. Веселі заходи, які ми всією сім'єю проводили у попередні роки, завжди приносили мені велику радість. Традиції значною мірою впливали на наше святкування Різдва, тож я думала, що мені немає чого непокоїтися. Не дарма ж їх називають традиціями, тому я була певна, що їх будуть дотримуватися.

ЯК ЗБЕРЕГТИ ДУХ РІЗДВА

Дні перед самим Різдвом тягнулися повільно. Ми ще нічого не підготували всією сім'єю для святкування, тож мій настрій був на нулі. Коли нарешті настав Святвечір, я весь день чекала, що щось станеться—хоч будь-яка ознака того, що

наші чудові сімейні традиції триватимуть і в новій домівці. Безперечно я могла б і сама щось зробити, аби ті чудові традиції ожили, але мені не хотілося. Як би там не було, я чекала ознаки, яка б вказувала, що дух Різдва досі живий.

День переходив у вечір, і мій настрій все більше псувався. В очах стояли сльози, коли сім'я зібралася на вечірню молитву. Дім здавався холодним і порожнім, хоча всі ми жили в ньому. Раптом мій тато порушив тишу одним запитанням.

“Чи хоче хтось отримати благословення священства?”

Моє серце завмерло. Я так переймалася тим, чи ми розвісимо Різдвяні ліхтарики, чи ми спечемо святкове печиво, що забула про одну дуже важливу традицію, якої ми дотримувалися кожного Святвечора,—всі ми отримували благословення священства. Коли раніше я отримувала благословення від тата, це завжди приносило мені спокій, але не всім у сім'ї подобалося отримувати благословення. Іноді мої брати, сестри й мама казали, що не відчувають потреби в ньому. Я не хотіла, щоб мої сподівання знову стали марними, якщо всі інші відмовляться від цього запрошення.

Однак тепер все було по-іншому. Мама підвелася і сіла на стілець, який приніс татусь.

“Я б хотіла отримати благословення”,—казала вона тихо.

Усі ми були дуже здивовані, однак тато не вагався. Він поклав руки мамі на голову й почав говорити. Я могла відчувати, як сильно мій тато розумів мамині почуття й особисті труднощі. Він промовляв слова втішення й спокою в цей період змін у нашій сім'ї.

Раптом я відчула палання в грудях—ніби хтось у мені запалив сірника. Я знала, що то відчуття Святого Духа, хоча це палання у моїх грудях не було схожим на те, як я завжди відчувала Духа раніше. Здавалося, ніби Небесний Батько промовляє безпосередньо до мене, хоча те благословення священства давалося зовсім не мені!

Коли мій батько тихо промовив “амінь” і я відкрила сповнені сліз очі, то побачила, що вся моя сім'я плаче. Ми всі чули, як того вечора Дух казав нам ніжно і з любов'ю, що все буде добре. Мама і тато обнялися, і я відчула, як грозова хмара, яка так довго висіла над моєю головою, нарешті зникла і засяяло сонце.

Ми всі отримали благословення, і я також. У моєму благословенні Господь

мене запевнив, що завжди думає про мене і хоче, аби я була щаслива. Це принесло відчуття спокою і тепла, якого я не мала з того часу, як ми переїхали до Техасу.

СИЛА СВЯЩЕНСТВА Є РЕАЛЬНОЮ

Ми, можливо, й не дотримувалися всіх традицій того року, але назавжди запам'ятали, що відчували, коли були свідками того, як Божа сила зійшла на нас завдяки татовому благословенню священства. Я завжди пам'ятатиму, як вона обернула мій смуток на спокій і радість. Я також засвоїла важливий урок про силу священства. Коли здається, що все навколо нас іде не так, благословення священства може нагадати, що Господь постійно присутній у вашому житті й любить вас. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ЩО У ВАШОМУ ПЕРЕЛІКУ?

Анеліс Гардінер і Сем Лофгран

Співробітники редакції церковних журналів

Чого б вам найбільше хотілося отримати цього року на Різдво? Ми маємо на увазі щось більше, за подарунки—що вам дійсно *потрібно*?

Потреба—це те, без чого ви не можете жити. У Різдвяну пору легко зосереджуватися тільки на своїх мирських потребах, а як же наші духовні потреби?

Перестаньте думати про те, що хочете, і почніть думати про те, чого потребуєте.

НЕОБХІДНІ ДАРИ

Ми знаємо, що наш дух має постійні потреби. Такі дари, як вивчення Писань і молитва допомагають задовольняти ті потреби. Але наш дух має також інші потреби в залежності від наших обставин. Ми підібрали кілька історій молодих людей з усього світу, які знайшли інші "дари", потрібні для їхнього духу. Коли ви будете їх читати, думайте про те, яких дарів може потребувати ваш дух.

Дар семінарії

Хуан Р., 16 років, з Чилі, зрозумів, що семінарія була саме тим, чого він потребував. "У семінарії я вивчаю істину, а Дух дає мені мудрість. Кожного разу, коли я відчуваю Духа, я знаю, що я в тому місці, де в дану мить мене хоче бачити Бог. Саме такі відчуття я маю в семінарії, тож я знаю, як важливо мені там бути. Я завжди знаю, що в семінарії я знайду відповіді на свої запитання або сумніви".

Дар дружби

Роета М., 15 років, з Айдахо, США, зрозуміла, що їй були потрібні хороші друзі в той період, коли вона зацікавилася Церквою. "Коли я почала приходити на причасні збори, на уроки і в Товариство молодих жінок, то відразу ж побачила багато дружніх облич і відчула турботу цієї спільноти. Мене запрошували на всі заходи, а нові друзі, з якими я познайомилася, заохочували мене дотримуватися Божого плану. Вони допомагали мені встановлювати духовні цілі й

досягати їх". Після того як її навчали місіонери і завдяки спілкуванню з друзями в церкві, Роета вирішила охриститися. "Я дуже вдячна, що зустріла таких хороших людей,—розповідає вона,—і приєднатися до Церкви було дивовижно легко!"

Дар служіння

Джулі С., 16 років, з Техасу, США, зрозуміла, що їй потрібне покликання. “Нещодавно я отримала покликання бути диригентом приходу, а це означає, що я незмінно маю приходити до церкви вчасно! Для моєї сім’ї це завжди було важко, і тепер покликання не лише приносить мені велику радість, оскільки я люблю музику, але й допомагає членам моєї сім’ї у неділю менше метушитися та бути більш організованими”.

Дар євангелії

Сем Д., 19 років, з Туреччини, відкрив для себе, що тим, чого йому не вистачало у цьому житті, була Церква. “Я охрестився у 16 років, і після того я по-справжньому почав жити. Усе стало більш чітким. У житті з’явилася мета”.

ПОРАДИ

Вам потрібен друг?

Знайдіть інших людей, яким потрібні друзі, й подружіться з ними. Познайомтеся з молоддю у своєму класі в приході чи у школі.

Вам потрібне доручення? Підійдіть до свого єпископа і попросіть його дати вам покликання. Ви можете також знайти можливості для служіння у своїй територіальній громаді.

Вам потрібне духовне живлення? Відвідайте семінарію. Читайте Писання. Слухайте виступи з генеральної конференції.

ЯКІ ДАРИ ВАМ ПОТРІБНІ?

Ці молоді люди змогли знайти те, що їм було потрібно, аби зміцнити свідчення, стати щасливішими і наблизитися до Бога. Прочитавши їхні історії, чи звернули ви увагу на те, чого потребує ваш дух? Складіть перелік, який допоможе вам про це пам’ятати.

ДАВАТИ Й ОТРИМУВАТИ

А тепер, коли ви визначилися з тим, чого потребує ваш дух, як ви можете задовольнити ці потреби?

Почніть зі встановлення цілей для досягнення того, що вам потрібно. Встановлення цілей—це чудовий спосіб досягнути чогось нового, а Програма для дітей і молоді допоможе вам зробити перший крок.

Ваша сім’я також може допомогти задовольнити ваші потреби—як ваша безпосередня сім’я, так і церковна сім’я—ваш приход або філія. Навіть за часів Моронія головна мета проведення церковних зборів полягала в тому, щоб “розмовляти один з одним про благополуччя своїх душ” (Мороній 6:5).

І, звичайно ж, Небесний Батько хоче допомогти вам задовольняти ваші духовні потреби та зміцнювати віру в Нього. Якщо ви будете Йому

молитися, Він допоможе вам визначити, які у вас є потреби і які цілі ви можете встановити.

Цієї Різдвяної пори не чекайте, що хтось здогадається, а що ж саме є в переліку ваших духовних потреб. Встановлюйте цілі й подаруйте собі ці дари, яких ви потребуєте! Але й не вагайтеся просити про допомогу в досягненні своїх цілей. І оскільки ця пора є порою дарування, дивіться, як ви можете допомагати іншим людям також задовольняти їхні духовні потреби.

Не забувайте, що у світі є Роети і Семи. Люди навколо вас, можливо, й не знають, чого їм не вистачає—чого вони потребують, аби стати щасливими і знайти свою мету—якщо ви не поділитесь з ними євангельським посланням. Це—найкращий дар, який людина може отримати на Різдво! ■

Деякі з моїх друзів не показують гарний приклад. Чи можемо ми залишатися друзями?

“Встановіть норму для решти світу! Не бійтеся бути не такими, як всі! Брошура Заради зміцнення молоді—ось ваша норма. Господу потрібно, щоб саме цієї норми дотримувалася вся Його молодь”.

Президент Рассел М. Нельсон, “Надія Ізраїля” (всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), с. 16, HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.

Діліться тим, що є хорошим

Якщо вони мої друзі, то мій обов’язок допомогти їм стати кращими, розповідати їм про євангелію та всі благословення, які отримав, живучи за нею. Якщо друзів не цікавить усе те хороше, що я маю, то поступово вони будуть відходити від мене. Хоча це й важко, але іноді—найкраще, що можна зробити.

Матеус Т., 16 років, Мінас-Жерайс, Бразилія

Говоріть без страху

Мої друзі знають, що я—член Церкви. Ми поговорили про те, що є правильним, а що—ні. Тепер, коли мій друг поруч зі мною, він поводить себе зразково, і це приносить мені радість. Це навчило мене, що я маю говорити без страху.

Дієго Р., 16 років, Мехіко, Мексика

Показувати кращий приклад

У мене є друзі, які показують не дуже гарний приклад, але це не означає, що я з ними не розмовляю. Я ставлюся до них з повагою і добротою. Я не засуджую їх і не критикую. Я знаю, що друзі можуть впливати на наше мислення та вчинки і це навіть може позначитися на тому, якими людьми ми станемо в майбутньому. При кожній нагоді я ділюся з ними євангелією та запрошую на церковні заходи.

Сайерет В., 18 років, шт. Морелос, Мексика

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого чи ясного подання інформації. Опубліковані відповіді слід розглядати як допомогу і спрямування, а не як офіційне проголошення вчень Церкви.

Ставити Бога на перше місце

Не занепадайте духом, якщо ваші друзі не сприймають ваш хороший приклад.

Існує дуже тонка грань між егоїзмом і турботою про себе. Вам не слід занижувати свої норми або зраджувати свої вірування заради інших людей; ми маємо жити так, щоб нами був задоволений Небесний Батько, а не хтось інший. Моліться і вивчайте Писання, щоб мати провід; дослухайтеся до спонукань Святого Духа і, що найважливіше, не дозволяйте мирсько-му відвести вас з прямої і вузької путі.

Райлі Е., 15 років, Маніла, Філіппіни

Сійте у святих місцях

Від своїх провідників Церкви я дізнався, що ми маємо стояти у святих місцях, навіть якщо ми єдині члени Церкви. Продовжуйте жити за стандартами, встановленими у вашому житті та у вашому серці. Спробуйте запросити друзів на урок або причасні збори. Ви можете нести світло євангелії скрізь, куди б ви не пішли! І перш за все, проявляйте любов Спасителя до кожного з них.

Алланіс О., 18 років, Сетубал, Португалія

Що ви думаєте?

Як мені набратися сміливості, щоб діяти за духовними спонуканнями?

Надсилайте свої відповіді та, за бажанням, фотографію високої роздільної здатності до 15 січня 2021 року на сайті iaahona.ChurchofJesusChrist.org (клацніть на "Submit an Article or Feedback" (Надіслати статтю або відгук).

Хіба не здається дивним, що брат Яреда попросив Господа зробити так, аби камінці засяяли?

По-перше, брат Яреда молився з вірою, вірячи, що він зможе "отримати згідно з [його] бажаннями" (Етер 3:2). Це означає, що він був впевнений, що "для Бога нема неможливої ж[о]дної речі!" (Лука 1:37). І Господь здійснив його сповнене віри прохання.

По-друге, брат Яреда, можливо, діяв так, як це було у попередньому випадку: з Ноевим ковчегом. Господь сказав братові Яреда, що в його баркач не може бути ні вогню, ні вікон (див. Етер 2:23–24), але в Біблії сказано, що Ноїв ковчег мав "вікно" (Буття 6:16). Втім під словом, перекладеним як "вікно", можливо, малось на увазі не справжнє вікно. Деякі рабини й інші дослідники кажуть, що "вікном" був дорогоцінний камінь, що сяяв у ковчегу (див. Genesis 6:16, виноска а). Ймовірно історія про Ноїв ковчег була відома брату Яреда. (Яредійський літопис містив розповідь, в якій описувалися події від Сотворіння і аж до будівництва Вавилонської башти [див. Етер 1:3–4]). Тож прохання брата Яреда ймовірно не було таким уже й незвичним.

Він є СВІТЛОМ

*За тисячі кілометрів від дому я засвоїла
урок завдяки світлу зірок, що знаходяться
за трильйони кілометрів.*

Лора Фахс

Вам буде дивно, але я завжди раділа Різду на місії, за сотні або навіть тисячі кілометрів від звичної сімейної метушні та відволікаючої реклами. Головним у Різді є Христос, і чи може бути кращий спосіб святкувати, ніж допомагати іншим приходити до Христа?

Одного грудневого вечора разом зі своєю напарницею ми поверталися в нашу квартиру після того як цілий день займалися місіонерською роботою в Ла-Пасі, дивовижному місці за околицями Лаоага, Філіппіни. Я була просто в захопленні від життя, сидячи в колясці триколісного мотоцикла поруч зі своєю напарницею, зріст якої сягав 180 см. Нас обдувало прохолодне повітря, (майже) нагадуючи мені про сніг на Різдво вдома—але погода навіть і близько не була настільки ж холодною, як та, до якої я звикла у грудні.

Коли ми їхали сільською місцевістю, я не могла відвести погляд від неба. Там, угорі, далеко від вогнів та галасу міста світили тисячі зірок, які було видно. Але видимих зірок ставало все менше й менше у міру того, як ми наближалися до центра міста, аж поки на небі не залишилися тільки найяскравіші з них.

Я думала про світло зірок та про Ісуса Христа. Я думала про зірку, що з'явилась на небі як ознака Його народження, і про Самого Христа, “зор[ю] ясн[у] і досвітн[ю]” (Об’явлення 22:16). Він є найяскравішою зіркою, осяйним прикладом для всіх нас. Втім, подібно до тих зірок, які я бачила, їдучи в мотоциклі, навіть Його може затьмарювати світлове забруднення. Чим більше відволікаючих факторів, чим більше штучного світла, тим менше видимим стає природне світло. Там, у філіппінській

провінції деякі зорі можна побачити навіть у середмісті, але в таких мегаполісах, як Маніла, ви не побачите вночі жодної зірки. Світло реклами, вивісок і багатоповерхівок перекриває світло далеких зірок.

Те саме відбувається тоді, коли ми зосереджуємося на відволікаючих факторах і оточуємо себе штучним освітленням. Нам стає все важче побачити світло Христа.

І це особливо актуально у Різдвяну пору. Як просто перевантажити себе в ці святкові дні різними справами й зануритися в метушню, подібно до Маніли в годину пік. Необхідно шукати подарунки, планувати вечірки, підписувати листівки й відвідувати безліч вистав та подій. Якщо ми відчуваємо, що не маємо вільної хвилини аби подивитися вгору, то, можливо,

навіть не усвідомлюємо, наскільки затемнилося світло Христа у нашому житті.

Запалюючи вогники у себе вдома і на ялинці, нам слід не забувати, що треба впустити Світло Христа у своє серце. Під час святкування нам, можливо, буде варто зупинитися на якусь мить і згадати, що ми святкуємо. Головним у Різдві є Христос. Він є світлом, і якщо ми менше відволікатимемося й поглянемо вгору, то зможемо побачити Його—Хто є завжди незмінним і завжди осяйним взірцем для всього світу. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

З ЖИТТЄВІ УРОКИ ВІД МОРОНІЯ

Девід Діксон і Чейкел Уордлей Герберт

Співробітники редакції церковних журналів

Від початку до кінця у Книзі Мормона ми знаходимо неперервну низку могутніх вічних істин, дивовижних обіцянь та уроків і надихаючих прикладів віри в Ісуса Христа. І найкраще в усьому цьому те, що всі вони є правдивими!

Але майже в кінці книги, читаючи розділи, написані Моронієм, ми бачимо, що він ділиться з нами найважливішими істинами й уроками, здатними змінити наше життя! Мороній закінчує Книгу Мормона своїм надзвичайно могутнім свідченням і закликає прийти до Христа й прагнути особисто пізнати істину. Але в тих потужних висловлюваннях містяться й три додаткові уроки, здатні змінити життя, які ми можемо засвоїти з останніх розділів цієї неймовірної книги.

1. Загляньте за фінішну лінію

Ми відчуваємо задоволення, коли закінчуємо важкий, але значущий проект: кладемо на місце останній клаптик пазла або здаємо в школі виконане надзвичайно складне завдання.

Мороній вважав, що його внесок у Книгу Мормона завершено, коли він написав про знищення яредійців, яке міститься у книзі Етера. Він починає так: “Тож я, Мороній, закінчивши скорочення розповіді про народ Яреда, не думав, що напишу ще щось, але я ще не загинув” (Мороній 1:1).

Факт того, що він все ще живий, був для нього більшою несподіванкою, ніж ви можете уявити. Зрештою, він блукав один, а на нього з усіх боків чатували вороги.

У нього був час, який він міг чомусь присвятити. І Мороній присвятив його, здебільшого, написанню лише цих 10 розділів. Серед істин, які він виклав у них, такі: спосіб висвячення учителів і священників; настанови щодо причастя (включно з молитвами); вчення про те, як проводити церковні збори; потужна проповідь

його батька про віру, надію і милосердя; священне обіцяння, наведене в Мороній 10:3–5, з якого кожен з нас може навчитися, як отримувати особисте одкровення про істинність Книги Мормона. Ого!

У тих 10 розділах, які Мороній навіть не планував писати, він вмістив дуже важливі істини для майбутніх читачів Книги Мормона.

Ми всі можемо навчитися з його прикладу. Наступного разу, коли виявиться, що у вас є трохи більше часу, або коли буде відчуття, що після старанних зусиль ви вже закінчили свою працю, чи не варто буде помолитися і поміркувати, щоб дізнатися, чи є ще щось, що ви могли б зробити?

Зрештою, те, що зробив Мороній, благословило увесь світ.

2 Пам'ятайте про кам'яну скриню

Якщо ви вирішили виростити улюблене фруктове дерево у своєму дворі, то вам доведеться виявити немале терпіння. Навіть якщо ви його садите у відповідну пору року й маєте ідеальні умови для вирощування, вам, найімовірніше, доведеться почекати кілька років, перш ніж ви зірвете перший плід як нагороду за свої зусилля.

Але все ж таки це можливо, чи не так? Зрештою, успіх приходить до тих, хто вміє чекати. І навіть якщо ви садите якесь інше дерево, а воно досягне своєї повної зрілості лише через багато десятиліть (наприклад, оливне дерево), принаймні вам буде приносити задоволення знання, що ваші діти й онуки зберуть з нього плоди.

Втім ні в кого з вас ситуація не схожа на ту, що була у Моронія. Труд усього

життя його батька, який став трудом Моронія після смерті батька, не мав принести результатів у найближчому майбутньому. Ні через 10 років. Ні навіть через тисячу. Мормон писав: "Це написано для залишку дому Якова; ... і його слід сховати під захист Господа, щоб воно могло з'явитися *в належний для Нього час*" (Мормон 5:12; курсив додано).

Мороній не знав точно, коли цей труд буде явлено світові, але він, мабуть, добре розумів, що це станеться не скоро. Він бачив у видінні наші дні та пророкував про певні умови, які тоді існуватимуть (див. Мормон 8:35).

Але ось що ми знаємо точно: Мороній робив це не заради того, щоб принести користь комусь із своїх родичів, друзів чи навіть знайомих. Найпроникливішими з

усіх коли-небудь написаних слів, Мороній повідомляє: "Я один. Мого батька вбито в битві і всіх моїх родичів, і я не маю ані друзів, ані куди йти; і скільки ще Господь дозволить мені жити, я не знаю" (Мормон 8:5).

Він втратив усіх своїх рідних. Усіх своїх друзів. Усю свою цивілізацію! І коли він завершив свій літопис, то зробив кам'яну скриню, щоб запечатати священний літопис, який не з'явиться на світ ще багато сотень років.

Праведне життя веде до позитивних змін у світі. Іноді минають покоління, перш ніж можна буде повною мірою побачити його наслідки. Однак Мороній навчає нас, що ми можемо завжди довіряти Божому розкладу. Нам лише необхідно виконати свою частину.

3. Дивіться на все з точки зору вічної перспективи

Будьмо реалістами: труднощі завжди будуть, життя несправедливе й іноді все йде не так. Життя особливо важке, коли нам здається, що ми нарешті подолали випробування, і в цю мить на нас обвалюється метеоритний дощ проблем, які знову валять нас з ніг.

Незалежно від того, чи ми долаємо тривожність або депресію, втратили близьку людину чи маємо якесь інше випробування, іноді буває важко зберігати віру і надію. У ці важкі моменти легко думати: "Невже може бути ще гірше?".

Що ж, ці слова повною мірою стосуються Моронія. Скоріш за все ще гірше вже не могло бути для нього наприкінці його життя. У важкі часи, коли здається, що немає причини йти далі або триматися надії, ми можемо рівнятися на приклад непохитної віри Моронія, який відчував таке велике спустошення.

Хтось може назвати життя Моронія трагічним. Хоча він був вірним, він втратив усіх, кого любив. Він був останньою живою людиною з усієї своєї цивілізації. Йому необхідно було закінчити літопис свого батька, бо Мормона було вбито і той не зміг його завершити. На Моронія полювали ламанійці, намагаючись позбавити його життя, коли він писав свою книгу Писань.

Чи можете ви уявити, якою жахливою і безнадійною була та ситуація? Якби хтось інший переживав такі ж випробування, як Мороній, то у такої людини виникла б спокуса зневіритися, зректися Христа й звинувачувати Небесного Батька у

своїх жахливих обставинах. Але Мороній цього не зробив.

Натомість Мороній продовжував бути вірним до самого кінця (див. Мороній 1:3). Він дивився на все з точки зору вічної перспективи, і це допомагало йому долати випробування. Він знав істину і знав, що попри все, що з ним відбувається, поки він матиме віру в Спасителя і довірятиме Небесному Батькові, всі обіцяні йому благословення одного дня виповняться і він буде спасений силою Ісуса Христа і благословеннями Його Спокути (див. Мороній 10).

Тому все це є могутнім свідченням.

Коли здається, що ще гірше вже не може бути, ми можемо знайти втішення, якщо дивимось на все з точки зору вічної перспективи і розвиваємо таку віру, яку

мав Мороній. Якщо ми так чинимо, нам обіцяно, що ми "може[мо] зробити все, що [Христос] вважає[є] доцільним" (Мороній 10:23). Ми можемо знати, що Небесний Батько з нами. Ми можемо бути впевнені, що завдяки Його плану щастя ми матимемо можливість справитися з кожною трагедією, якої зазнаємо у земному житті. І ми можемо оточити себе світлом, радістю й благословеннями відновленої євангелії Ісуса Христа.

Якщо ми дивимось на все з точки зору вічної перспективи, у нас завжди є причина надіятися. І ми можемо бути впевнені, що одного дня скажемо: "Невже могло бути краще?" ■

Бути досконалими в Христі

Старійшина Герріт У. Гонг

З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Духовне світло приходить і духовне життя настає, коли, постійно дотримуючись релігійних норм, ми наближаємося до Небесного Батька та нашого Спасителя, Ісуса Христа. Щоденно виявляючи послух, ми знаходимо відповіді, віру і силу, щоб реагувати на повсякденні випробування і можливості з євангельським терпінням, баченням і радістю.

Шукаючи нових та більш піднесених способів любити Бога і допомагати собі та іншим підготуватися до зустрічі з Ним, ми пам'ятаємо, що вдосконалення—у Христі, а не в нас самих чи в перфекціонізмі світу.

Запрошення Бога сповнені любові й можливостей, бо Ісус Христос—це “дорога, і правда, і життя” (Іван 14:6). Тих, хто почувается переобтяженими, Він запрошує: “Прийдіть до Мене”, а тим, хто приходить до Нього, Він обіцяє: “Я вас заспокою” (Матвій 11:28). “Прийдіть до Христа, і вдосконалюйтеся в Ньому, ... і люб[іть] Бога з усією вашою могутністю, розумом і силою, тоді Його благодаті буде достатньо вам, щоб через Його благодать ви могли бути досконалими в Христі” (Мороній 10:32).

У цьому запевненні—“щоб через Його благодать ви могли бути досконалими в Христі”—міститься також втіха, мир і обіцяння, що ми можемо продовжувати йти вперед з вірою та впевненістю в Господі, навіть якщо все йде не так, як ми надіялися, сподівалися або, можливо, заслужили—і не через власні помилки—навіть після того, як зробили все, що могли.

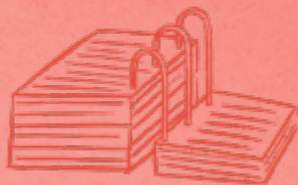
У різні періоди й по-різному нам всім притаманні почуття невідповідності, невпевненості, можливо, недостойності. Однак, якщо ми докладаємо щирих зусиль, щоб любити Бога і служити нашим ближнім, то можемо відчувати Божу любов і натхнення, якого потребуємо, щодо їхнього і нашого життя.

Наш Спаситель зі співчуттям підбадьорює нас і обіцяє, що ми можемо “просуватися вперед з непохитною вірою в Христа, маючи справжню яскравість надії, і любов до Бога і до всіх людей” (2 Нефій 31:20). Завдяки Христовому вченню, Спасителевій Спокуті й незмінному просуванню Його шляхом завітів ми можемо пізнати Його істини і стати вільними (див. Іван 8:32).

Я свідчу, що Його шлях завітів веде до найвеличнішого дару, обіцяного нашим люблячим Небесним Батьком: “Ви будете мати вічне життя” (2 Нефій 31:20). ■

З виступу на жовтневій генеральній конференції 2018 р.

Мормон і Мороній

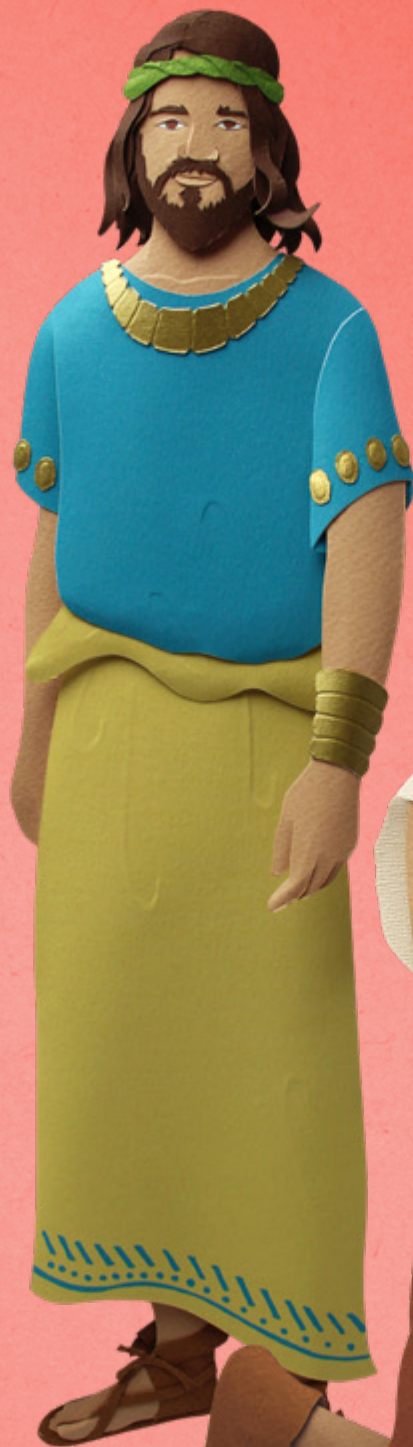

Мормон **зробив скорочення з пластин і уклав** більшу частину Книги Мормона (див. Слова Мормона 1:3–5).

Став **на чолі нефійського війська**, коли йому було лише 15 років (див. Мормон 2:1).

Він—**батько Моронія** (див. Мормон 8:13) і учень Христа (див. З Нефій 5:13).

Мороній брав участь у битвах **у складі нефійського війська** разом з Мормоном (див. Мормон 6:11–12)

Закінчив укладати пластини і **закопав їх на пагорбі Кумора** (див. Мормон 8:3–5, 14).

Явився Джозефу Сміту як воскресла істота (див. Джозеф Сміт—Історія 1:33).

Три нові церковні журнали чекають на вас у наступному році! Прогляньте сторінку

6, щоб дізнатися про захоплюючі й важливі зміни.

ДОРΟΣЛІЙ МОЛОДІ
**ЯК ПЕРЕТВОРИТИ
СОЦІАЛЬНІ МЕДІА
НА ПОЗИТИВНЕ
СЕРЕДОВИЩЕ**

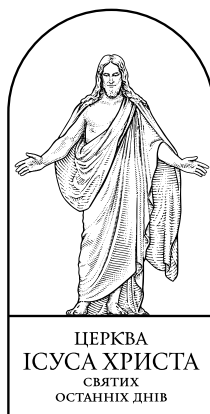
с. 42

МОЛОДІ
**ЖИТТЄВІ УРОКИ ВІД
МОРОНІА**

с. 60

БАТЬКАМ
**7 ПРОСТИХ ІДЕЙ
ДЛЯ РІЗДВЯНИХ
ЗАХОДІВ**

с. Д15

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

Друг

Найголовнішим
у Різдві є
ІСУС

**Президент Генрі
Б. Айрінг**

Другий радник у Першому Президентстві

Дари любові для Ісуса

Небесний Батько дав нам Свого Сина, Ісуса Христа. А Ісус віддав Своє життя за нас, щоб ми могли жити з Ним знову. Це найвеличніший з усіх дарів. Ісус добровільно зробив це для нас.

У вас також може з'явитися бажання зробити подарунок Ісусу. А які дари ви можете Йому принести?

І є ще багато чого, що ви можете подарувати Йому. Повсюди навколо вас є люди, яких Він любить і яким ви можете допомогти.

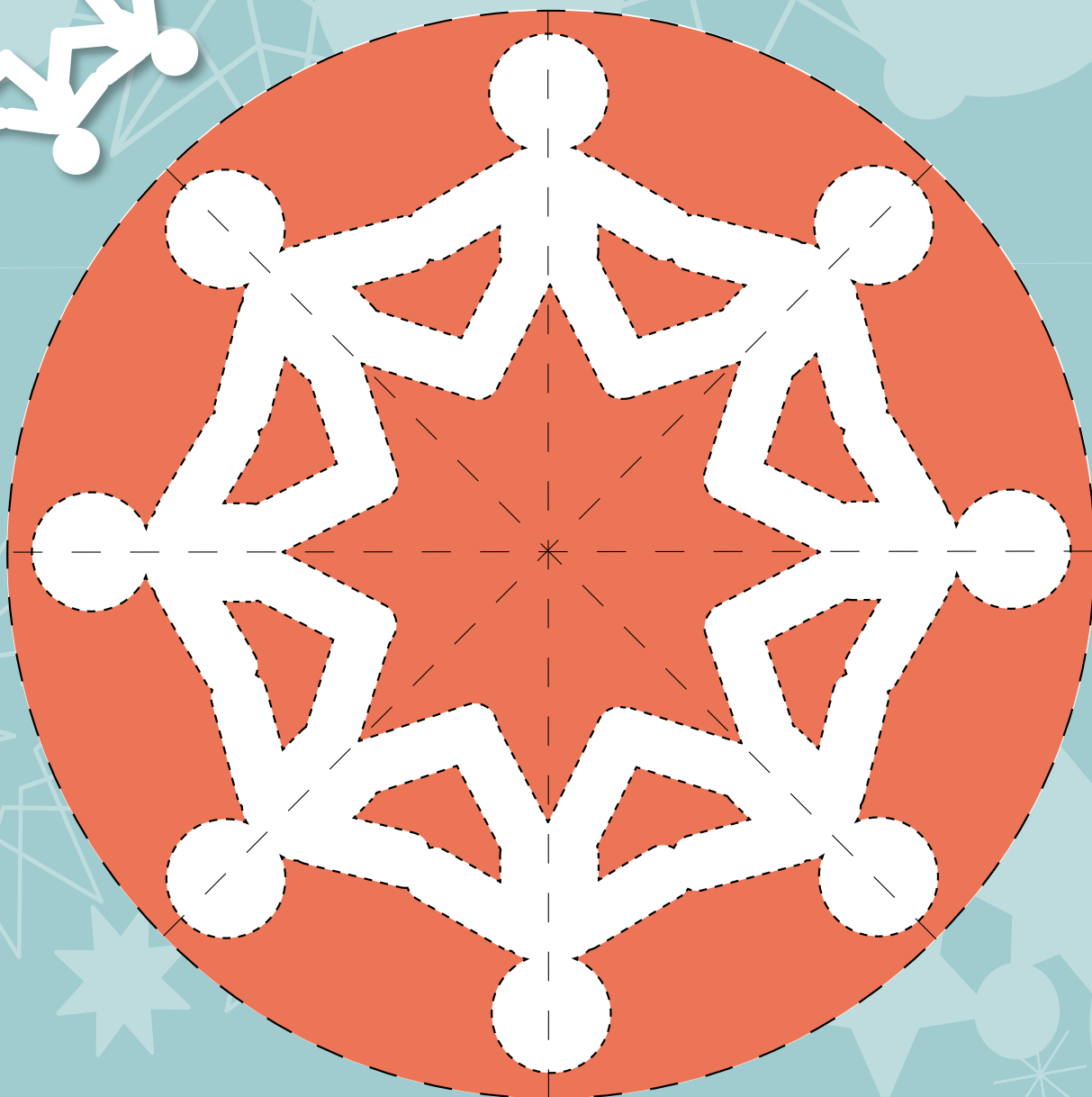
Я молюся, щоб ми щедро дарували, як Ісус. ●

Адаптовано з "Gifts of Love" (Дари любові), духовний вечір в Університеті Бригама Янга, груд. 1980 р.

Сніжинка служіння

Ми можемо зробити Ісусові подарунок, служачи іншим. Зробіть сніжинку служіння, яка нагадуватиме вам, кому ви можете послужити.

1. Виріжте круг.
2. Складіть круг навпіл уздовж однієї з ліній. Потім знову складіть навпіл, а потім ще раз.
3. Виріжте уздовж пунктирних ліній силует людини. Не розрізайте з'єднання між руками і ногами.
4. Розгорніть папір і напишіть на кожному силуеті ім'я людини, якій ви можете послужити.

Найкраща ялинка

Сідні Сквєрс

Співробітник редакції церковних журналів
(Грунтується на справжніх подіях)

“Народився між ягнят наш Господь і старший брат” (Гімни, № 112).

“Мамо, поглянь на оцю!” — Джошуа вказав на ялинку. Вона була висока, але не гілляста, з чудовими зеленими голочками.

Мама зупинилася і поглянула на ціну. Вона похитала головою. “Ні, я так не думаю”.

Джошуа зітхнув і пішов далі. На ярмарку було багато лотків з їжею і ялинок. Було людно: сім'ї купували ялинки, а також продукти для приготування смачних страв, наприклад для *bûche de Noël* (солодкого рулета). Мама взяла з собою Джошуа, щоб купити продукти, однак він не відводив погляду від ялинок. Деякі були високими й тоненькими. Інші низенькими й округлими. Джошуа навіть побачив одну, яка була висотою з нього!

Мама сказала, що цього року в них небагато грошей. Мабуть, вони не зможуть купити ялинку. Це трохи засмутило Джошуа. Коли вони приходили з мамою на ярмарок, він постійно шукав найкращу ялинку. Можливо, може так станеться, що вони знайдуть одну, щоб взяти її додому.

Джошуа тримав маму за руку, коли вони проходили повз наступний ряд ялинок. Джошуа затамував подих. Ось вона—найкраща ялинка!

Він побіг вперед і поклав руку на ялинку. Вона не була дуже зеленою. У деяких місцях не було хвої. Вона не була надто висока. В дійсності, вона була добряче зігнута, як старий дідок, що спирався на ціпок.

“Мамо, вона—найкраща!— сказав Джошуа.— Ми можемо забрати її додому? Будь ласка”.

Мама поглянула на цінник. “Ну що ж, не дуже багато евро. І, думаю, ми зможемо помістити її в автівку”.

Джошуа уже не міг дочекатися. Він смикав рукава своєї куртки, чекаючи, поки мама заплатить за ялинку. Потім люб’язний чоловік допоміг їм розмістити її у машині. Коли вони нарешті приїхали додому, його зведений брат Метью й тато допомогли витягнути ялинку з автівки. Вони внесли ялинку в дім і поставили у куті вітальні.

“Найперше, потрібно розвісити вогники”,—сказав Метью.

Було важко розвішувати вогники, оскільки ялинка була дуже зігнутою. Метью розвісив вогники на верхівці. Джошуа розвісив їх унизу. Потім вони розвісили прикраси. І в самому кінці тато прикріпив на верхівці зірку.

Тато увімкнув вогники і обійняв маму. Джошуа усміхався, дивлячись на ялинку. Завдяки вогникам на ялинці у кімнаті відчувалося тепло і затишок. Він сів під ялинкою і поглянув угору на яскраві різнобарвні прикраси. Тепер ялинка вже не здавалася такою похиленою і сумною. Вона була прекрасною. Вона була найкращою.

“Це найкраща ялинка для Ісуса”,—сказав Джошуа.

“Що ти маєш на увазі?”— запитала мама.

“Наша ялинка, як Ісус,—сказав Джошуа.— Ісус народився у скромному брудному хліву. На тому ярмарку наша ялинка була скромною і сумною. Але зараз це дерево гарне і величне, так само, як Ісус став прекрасним царем”.

“Наша найкраща ялинка для Ісуса,—сказав тато.— Мені це подобається”.

Джошуа усміхнувся. Це Різдво буде дуже особливим. ●

Ця історія сталася у Франції. Подивіться сторінку Дб, щоб дізнатися більше про ту країну.

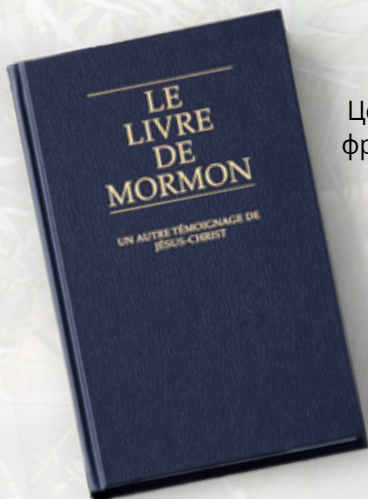
Salut!
Ми—Марго і
Паоло!

Ми подорожуємо
по світу, щоб
дізнаватися
про дітей Бога.
Приєднуйтеся до
нас у подорожі до
Франції!

Привіт з
Франції!

У Франції нараховується майже 40 000 членів Церкви!
Храм у Парижі, Франція, було завершено в 2017 році.

Це—Книга Мормона
французькою мовою.

Франція відома
своїми багатьма
видами хліба і сиру.
Кожного дня багато
людей купують
свіжевипечені
багети в *boulangeries*
(пекарнях).

На півдні Франції люди готуються до Різдва, створюючи "crèche", тобто Різдвяну сценку. У ній задіяно багато персонажів, які чекають на народження Ісуса Христа. На Святвечір фігурку немовляти-Ісуса кладуть до ясел!

Познайомтеся з деякими нашими французькими друзями!

У Початковому товаристві мені подобається все—пісні, вчителі, вправи і те, що я дізнаюся про Ісуса Христа. Особливо мені подобається, коли ми вітаємо дітей з Днем народження. Щотижня я з нетерпінням чекаю на заняття у Початковому товаристві.

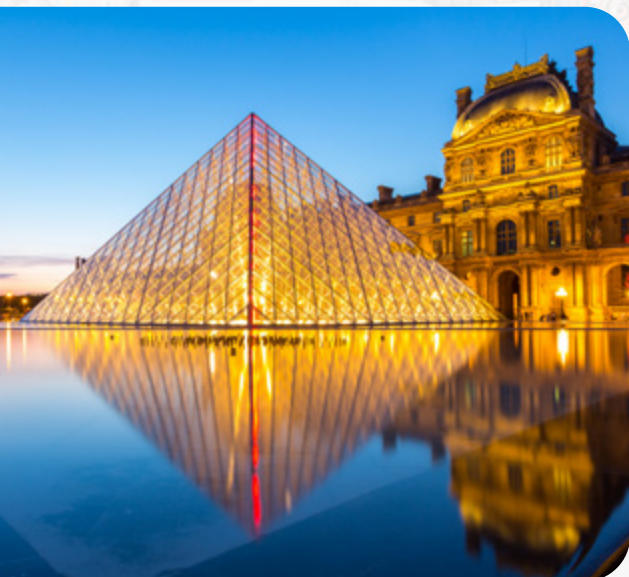
Жульєн Б., 10 років, Верхня Гаронна, Франція

Моя улюблена історія в Книзі Мормона—це розповідь про те, як Нефія пробачав своїх братів і виявляв до них любов. Завдяки прикладу Нефії у цій частині Писань мені дійсно стає легше просити пробачення у моїх братів, якщо ми посперечались, і також прощати.

Евелін Н., 6 років, Иль-де-Франс, Франція

Лувр у Парижі—це найбільший художній музей у світі! У ньому нараховується понад 380 000 витворів мистецтва.

Дякуємо за те, що подорожували з нами Францією!

Французьким дітям подобається грати у гру під назвою "escargot". Ви стрибаєте по спіралі, щоб дістатися до її кінця.

Ви з Франції? Пишіть нам! Ми будемо раді отримати вашого листа!

Різдвяний сюрприз

Джейн Мак-Брайд

(Ґрунтується на справжніх подіях)

“Щасливого Різдва усій сім’ї! ... Нехай ваші серця огорне любов” (Children’s Songbook, 51).

Серце Анни впало, коли вона увійшла у кімнату й побачила ялинку. Бойлер у їхньому домі вибухнув, і вода розлилася по всій підлозі. Тато все ще намагався прибрати безлад. Кілька подарунків під ялинкою повністю намокли.

Анна разом зі своїми маленькими братами

схопила рушники й спробувала висушити подарунки. Але це не допомогло. Вони перетворилися на місиво.

Сім’я Анни переживала важкі часи. У тата зараз не було роботи. У мами скоро народиться дитина, і вона часто нездужає. А тепер у них ще й не буде Різдвяних подарунків.

Того вечора, коли Анна вже збиралася лягати спати, вона почула, як мама і тато розмовляють на кухні.

“Що ж ми будемо робити?” — запитала мама.

Здавалося, що вона плаче. “У нас немає достатньо грошей, щоб заплатити за будинок, а тепер у нас навіть немає подарунків для дітей”. На душі в Анни було порожньо й сумно.

“Ми щось придумаємо”,—сказав тато.

Анна увійшла на кухню. Мама простягнула руки і сильно її обняла. Обнявши маму за живіт, Анна відчула, як рухається дитина. Вона усміхнулася. “У нас скоро буде дитинка. Ти завжди кажеш, що дитинка—це диво”.

Мама усміхнулася у відповідь. “Вірно. У нас є чимало всього, за що нам слід бути вдячними”.

“Ми маємо одне одного”,—сказав тато. Він поцілував Анну у маківку. “Усе буде добре”.

Коли Анна йшла до своєї кімнати, то почула, як плачуть брати. Вона сіла на ліжко Девіда.

“Усі такі сумні”,—тихо сказав Девід.

“І не буде ніяких подарунків”,—сказав Роббі, схлипуючи.

“Усе буде добре,—сказала Анна знову.— От побачите”.

Перш ніж лягти спати, Анна стала на коліна і запитала Небесного Батька, що вона може зробити для своєї сім’ї. У неї не було грошей, щоб купити подарунки, але в серці було тепле, приємне відчуття.

Наступного ранку вона трошки довше полежала в ліжку, про щось думаючи кілька хвилин, перш ніж збиратися до школи. Потім у неї з’явилася ідея! Того дня вона швидко прийшла додому і зробила всю призначену їй хатню роботу й уроки. Потім вона знайшла папір, мотузку та кілька маркерів і наклеїлок, які отримала на день народження. Вона принесла все до кімнати і зачинила двері.

Анна майже сміялася, коли думала про те, яким сюрпризом це стане для її сім’ї. Спочатку вона склала папір і скріпила його мотузкою, щоб зробити чотири книжечки. Вона взяла наклейку у вигляді зірки і прикріпила до маминої книжечки, а планету до татової книжечки. Вона приклеїла собаку до книжечки Девіда і ракету—до книжечки Роббі.

Потім Анна почала малювати. Для мами вона намалювала, як сама підмітає підлогу. Вона намалювала, як сама готує обід з татом, як грає у футбол з Девідом і як читає книгу з Роббі. На те, щоб виготовити кожну книжечку з малюнками, їй знадобилося кілька днів.

Нарешті настав Святвечір, і Анна обережно поклала свої книжечки під ялинкою.

Наступного ранку вона подарувала кожному в своїй сім’ї по книжечці. “Мені подобаються ці малюнки,—сказав Девід.— Я люблю грати в футбол”.

“Це не лише малюнки,—сказала Анна з іскоркою в погляді.— Це—купони! На всіх малюнках зображено, що я для вас робитиму”.

“Це найкращий подарунок, який ти могла для нас зробити”,—сказала мама, розглядаючи книжечку. Анна була вдячна, що Небесний Батько допоміг їй подумати про те, щоб виготовити Різдвяні купони. Дитинка скоро народиться, і з допомогою Небесного Батька все дійсно буде гаразд. ●

Автор живе в штаті Колорадо, США.

Дар дружби

Люсі Стівенсон

Співробітник редакції церковних журналів
(Грунтується на справжніх подіях)

Ця історія відбулася в Англії невдовзі після Другої світової війни.

Герман Мьоссер дуже хвилювався, коли заходив у каплицю. Він і його товариші по табору все ще носили свою військову форму, на якій були літери "P.O.W." Усі знали, що ті літери є скороченням слів "prisoner of war" (військовополонений). Що подумують члени філії? Чи вважатимуть вони його своїм ворогом?

Каплиця була поблизу Лідса, Англія. Однак Герман був не з Англії. Він був з Німеччини. Під час Другої світової війни Германа забрали в армію і примусили воювати, але згодом його взяли в полон британські солдати й відіслали в англійський табір для

військовополонених. А зараз він уперше за довгий час прийшов до церкви.

Герман глибоко вдихнув, сівши на одну з лав. Він бачив, що президент філії, Джордж Кемм, сидить на подіумі. Президент Кемм був другом Германа. Германові стало краще, коли він побачив, що президент йому усміхається.

Кілька місяців тому президент Кемм прийшов відвідати Германа у таборі, коли почув, що він був там єдиним членом Церкви. Спочатку Герман трохи хвилювався. Чи буде президент Кемм відчувати до нього ненависть? Зрештою, їхні країни воювали одна з одною під час війни.

Але коли Герман і президент Кемм зустрілися, вони усміхнулися й потиснули руки. Потім вони разом помолилися. Вони співали пісні й розмовляли про євангелію. Вони навіть разом прийняли причастя.

“Я люблю тебе, мій брате”,---сказав Герман, коли президенту Кемму потрібно було йти. Він бачив сльози в очах президента Кемма, коли той махнув рукою на прощання.

Після цього президент Кемм провідував Германа кожної суботи. Решту тижня Герман докладав усіх зусиль, аби жити за євангелією. Він ділився своїм свідченням з іншими полоненими, поки вони працювали на полях. Він відповідав на їхні запитання, поки вони вирізали щось із дерева після довгого робочого дня. Іноді він з ними молився.

“Слухай, Германе,---сказав якимось увечері один з полонених.--- Чи можу я в суботу приєднатися до вас із паном Кеммом?”

Герман відірвав погляд від дощечки, яку вирізав. Він усміхнувся. “Звичайно!”

“А можна й мені?”---запитав інший полонений.

Герман і президент Кемм дуже раділи можливості навчати більше полонених. Невдовзі деякі з них навіть захотіли охреститися!

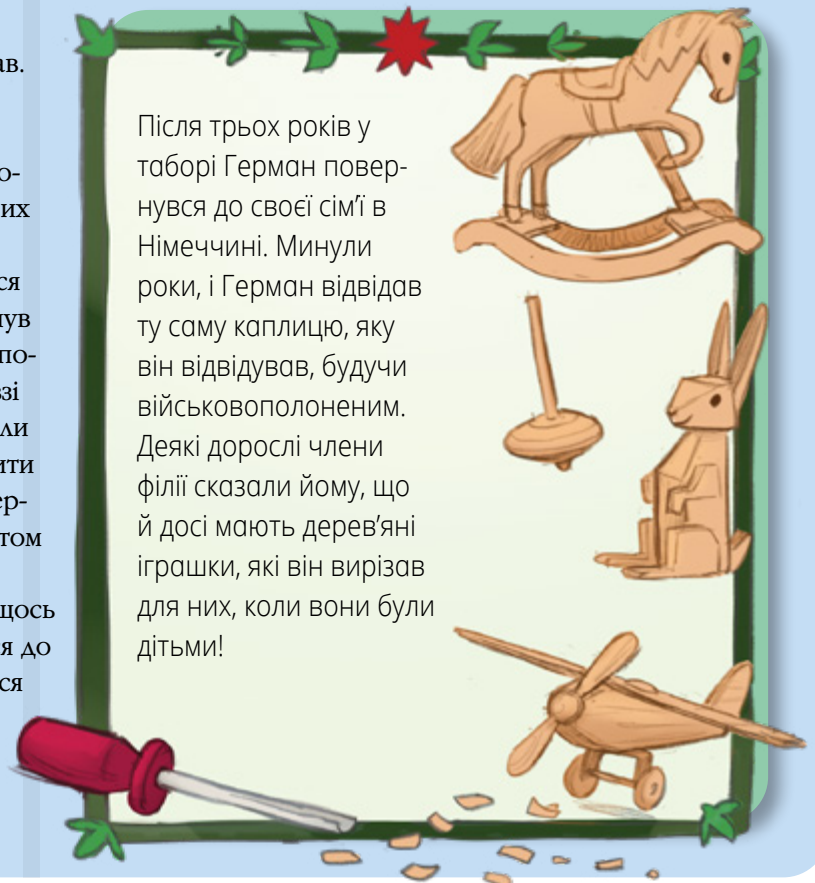
І тепер, коли Герман оглядав капицю і дивився на сім’ї, які чекали початку богослужіння, він відчув спокій. Спочатку деякі члени філії відчували занепокоєння, коли були поруч з Германом. Але невдовзі усі почали йому довіряти. Інші полонені, які хотіли дізнатися про євангелію, отримали дозвіл виходити з табору, щоб у неділю ходити з Германом до церкви. Пізніше Германа навіть покликали президентом Недільної школи у філії.

Час минав, наближалось Різдво. Герман хотів щось зробити, аби віддячити членам філії, які ставилися до нього з такою добротою. Раптом у нього з’явилася

ідея! Невдовзі у філії мав відбутися Різдвяний захід. Герман зібрав більше дощечок і почав вирізати. Одна за одною вони перетворювалися на маленькі машинки, слоників, літачки, потяги й коників.

Нарешті настав день проведення заходу. Всі їли і співали разом Різдвяні пісні. Герман і його друзі з табору співали Різдвяні пісні німецькою.

Потім Герман витягнув великий мішок. В середині було 40 дерев’яних іграшок! Герман роздав по одній кожній дитині з Початкового товариства. То було Різдво, якого вони ніколи не забудуть. ●

Після трьох років у таборі Герман повернувся до своєї сім’ї в Німеччині. Минули роки, і Герман відвідав ту саму капицю, яку він відвідував, будучи військовополоненим. Деякі дорослі члени філії сказали йому, що й досі мають дерев’яні іграшки, які він вирізав для них, коли вони були дітьми!

1.

2.

**Виставка
художніх
робіт,
присвячених
Книзі
Мормона!**

3.

5.

4.

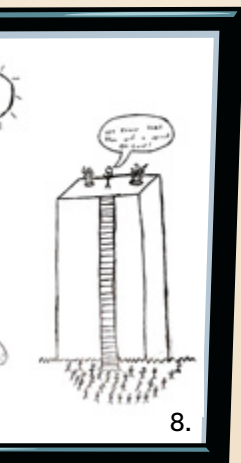
6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

1. Феліпе Л., 8 років, Сан-Паулу, Бразилія
2. Хлої Д., 8 років, Квінсленд, Австралія
3. Фернанда А., 10 років, Чихуауа, Мексика
4. Слейд А., 9 років, Айдахо, США
5. Ліззі П., 8 років, Пенсильванія
6. Шарлотт Б., 7 років, Теннессі, США
7. Емма С., 8 років, Ансоатегі, Венесуела
8. Джейкоб А., 10 років, Альберта, Канада
9. Лорен С., 9 років, Вашингтон, США
10. Анагі Ф., 8 років, Канелонес, Уругвай
11. Мартін С., 5 років, Жужуй, Аргентина
12. Віллі Б., 8 років, Юта, США
13. Йоганнес Х., 10 років, Флориди, США
14. Енді С., 7 років, Невада, США
15. Інас С., 9 років, Візеу, Португалія
16. Кайла С., 9 років, Каліфорнія, США

Старійшина В. Марк Бассет
Сімдесятник

Молитва за Макса

Коли мені було шість років, літне подружжя в нашому приході шукало хороший дім для їхнього собаки Макса. Вони знали, що в нашій сім'ї полюблять Макса. Тож ми його взяли!

Через декілька тижнів на кілька днів до нас приїхали наші друзі. У нашому домі було повно непосидючих дітей, які бігали повсюди.

Але Макс зник до гарного спокійного дому. Він дуже нервував, опинившись у домі, де так багато галасливих дітей. Одного дня, коли ми гралися і сміялися, то раптом зрозуміли, що Макс зник!

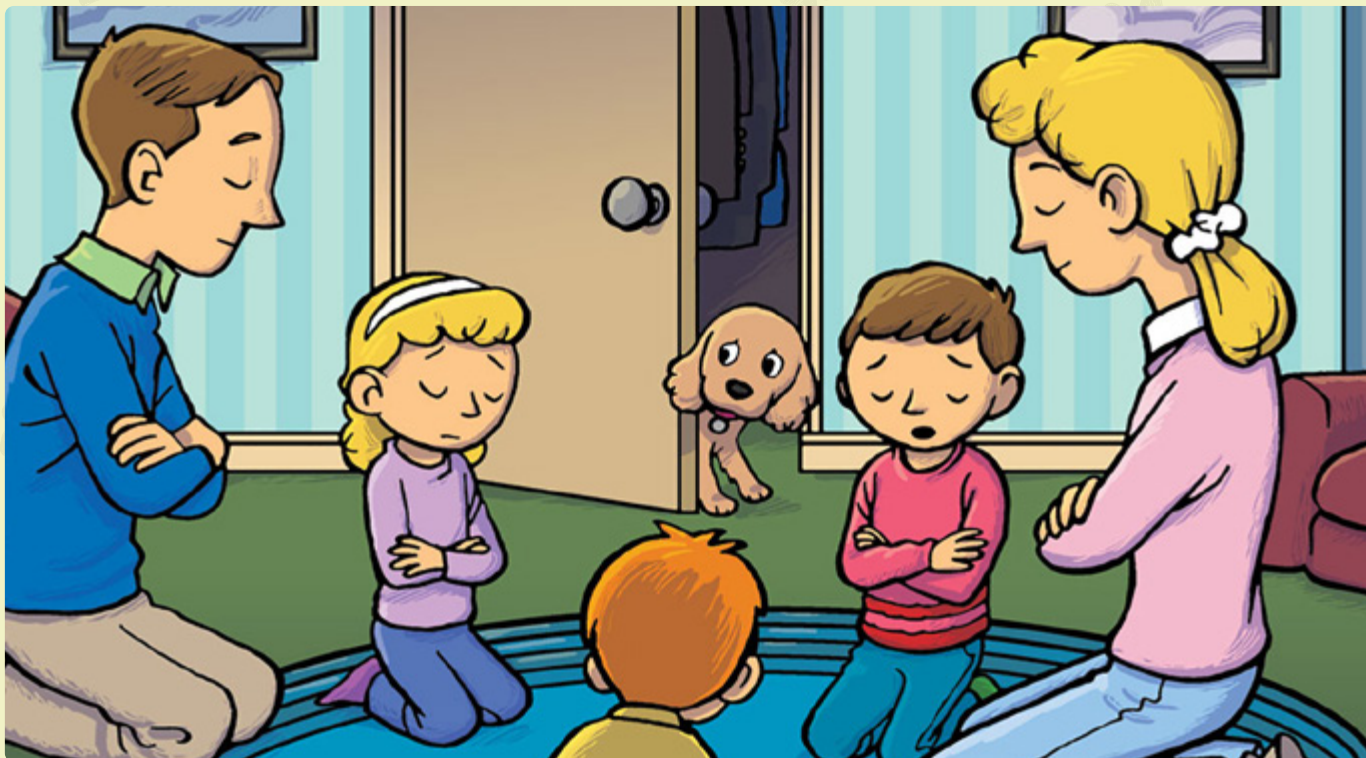
Ми шукали Макса повсюди. Я ледь не плавав, поки мама возила нас по всіх прилеглих вулицях. Ми навіть заїхали до колишніх власників Макса. Але його ніде не було.

Коли ми повернулися додому, хтось сказав: "Давайте помолимося за Макса!" Ми стали на коліна в коло і промовили просту молитву. Ми просили Небесного Батька дати нам зрозуміти, де шукати Макса.

Як тільки ми сказали "амінь", з комірчини почувся гавкіт! То був Макс!

Небесний Батько знає і любить кожного з нас. Відповіді на наші молитви інколи можуть надходити не відразу. І Небесний Батько може не завжди відповідати на наші молитви саме так, як нам хочеться. Але саме завдяки цьому зростає наша віра і збільшується терпіння.

Якщо у вас є проблеми або ви просто хочете поговорити, Небесний Батько завжди вас почує! ●

Освіти цей світ

Ісус приніс світло і любов усім у світі. Ось кілька вправ, які допоможуть вам відчути Його світло й ділитися ним. Розмалуйте пронумеровані місця після того, як виконаєте кожен вправу.

1

Прочитайте Лука 1:26-31 і заспівайте "Колискову Марії" (Збірник дитячих пісень, с. 28).

2

Приготуйте для когось Різдвяну листівку і заспівайте "Маленький Ісус в яслах спав" (Гімни, №117).

3

Прочитайте Лука 2:4-7 і заспівайте "Коли йшов Йосип в Віфлеєм" (Збірник дитячих пісень, с. 22).

4

Зробіть для когось щось хороше і заспівайте "Живіть, як Син" (Збірник дитячих пісень, с. 20).

5

Прочитайте Лука 2:8-18 і заспівайте гімн "Народився Бог чудес!" (Гімни, №122).

6

Прочитайте Матвій 2:1-11 і заспівайте гімн "О слався, Ісусове ім'я" (Гімни, №123).

7

Поговоріть про те, які ви маєте почуття, коли думаєте про народження Ісуса Христа, і заспівайте гімн "Тиха ніч, ніч свята" (Гімни, №119).

Різдво з сусідами

Лорейн Старкс

(Грунтується на справжніх подіях)

“Бо для нас Дитя народжене” (2 Нefій 19:6).

Роуз стояла навшпиньки, визираючи у вікно. Їхні друзі будуть тут у будь-яку мить!

Кожного року на Різдво Роуз і її сім'я розігрували Різдвяну сценку. Вони завжди запрошували інших людей прийти і взяти участь разом з ними. Цього разу вони запросили своїх сусідів та місіонерів! Роуз так раділа, тому що у сусідів є немовля, яке буде маленьким Ісусом.

Усе було майже готове. Мама виймала з духовки пригощення. Маленькі брати Роуз позбирали всі іграшки. Еллен пішла за костюмами. А Роуз навіть прикріпила до стіни велику жовту зірку, як декорацію.

“Роуз,—поклікала мама з кухні.— Ти можеш допомогти Еллен підготувати костюми?”

“Таразд, мамо!” Роуз пішла допомагати сестрі, яка несла оберемок ковдр.

“У нас є ковдри, рушники і святковий одяг з шафи,—сказала Еллен.— Ми можемо навіть скористатися цим кошиком, який послужить нам яслами”. Вона дала Роуз великий кошик. Роуз поклала в нього м’яку ковдру для дитинки.

“Чудово”,—сказала Роуз.

Джек, молодший брат Роуз, натягнув сіру ковдру собі на голову і зробив смішне обличчя. “Можна, я буду віслучком?”

Роуз засміялася. “Ні, блазню! Ти хотів бути мудрецем, забув?”

“О, так!”—сказав Джек. Він схопив іграшкову корону й поклав собі на голову.

Саме тоді в двері хтось постукав.

“Це вони!— сказала Роуз. Я відчиню!”

Невдовзі в домі вже було повно радісних людей. Роуз допомогла кожному одягнути костюми. Сестри-місіонерки були пастухами. Її брати і сестра були мудрецами. Гарненьке немовлятко було маленьким Ісусом, а його батьки—Марією та Йосипом.

Роуз одягнула м’яку білу шапочку. Вона була вівцею.

Нарешті всі одягнулися й були готові розпочати. Старійшина і сестра Янсі, місіонерська подружня пара з їхнього приходу, відкрили Новий Завіт на тому місці, де було описано Різдвяну історію. Вони вголос читали вірші. Кожен виконував свою роль.

Наприкінці історії всі заспівали гімн “Тиха ніч”. Роуз відчула всередині тепло і радість. Вона знала, що відчуває Святого Духа. Її серце було сповнене любов’ю до Ісуса.

Після пісні мама включила відео “Самуїл і зірка”. Еллен помолилася. Потім вони принесли пригощення. Всім було приємно спілкуватися.

“То що ж тобі сподобалося найбільше?”— запитала сестра Янсі.

“Мені сподобалося співати пісню,—сказала Еллен.— І гратися з малим Ісусом”. Еллен погойдала немовля у себе на колінах. Вона почала гратися з ним відразу ж по закінченні пісні.

“Мені сподобалося приносити Ісусу дари”,—сказав Джек. На ньому все ще була символічна корона.

“А тобі, Роуз?”

Роуз широко розвела руки. “Мені сподобалося все,—сказала вона голосно.— Але найбільше мені сподобалося, що всі, хто є тут, прийшли вшанувати Ісуса. Бо Різдво—це Його свято”. ●

Автор живе в штаті Техас, США.

Кого ви можете запросити до себе на святкування народження Ісуса цього року?

Самуїл і зірка

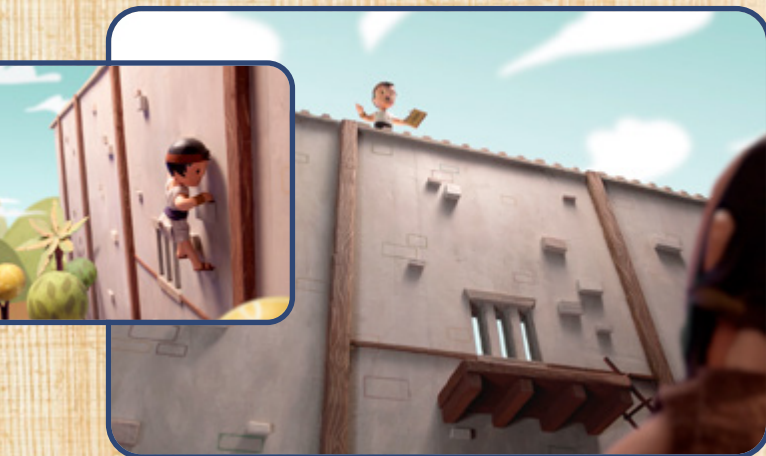
Багато-багато років тому за океаном чоловік Божий на ім'я Самуїл виголосив пророцтво.

Він сказав людям багато всього про народження Спасителя. Він розповідав їм про Ісуса Христа і про те, як Він прийде на землю.

Люди не слухали. Їхні серця були сповнені сумнівами. Тож вони привели Самуїла до міських воріт і вигнали його.

Однак Самуїл не здавався. Він мав їм про все розповісти. Він виліз на стіну міста і голосно промовляв до тих, хто був внизу.

“Лише через п'ять років у зоряну ніч народиться Господь, щоб спасти людей від їхніх гріхів і принести у світ Своє світло.

І хоча це станеться через п'ять років у далекій землі, сонце сяде, ніч почнеться, але буде світло, як вдень”.

Люди розлютились і тупотіли ногами. Вони казали, що не буде ніякого Христа. Вони жбурляли в нього каміння. Вони пускали стріли. Вони не влучили у нього, жоден з них.

Вірні чекали того часу, затамувавши подих, і сподівалися, що побачать зірку та світло, адже ці обіцяння були набагато дорогоціннішими за золото.

Потім, через п'ять років, у Віфлеємі, в яслах, що були в хліву, лежав Христос. Вони бачили світло і знали, що Він прийшов, їхній Спаситель, Господь усіх нас.

І, як і завжди, коли пророки поводяться так відважно, Господь виконує Свої обіцяння, як це було в давнину з обіцанням, даним через Самуїла. ●

Ви можете переглянути це відео на сайті bit.ly/3cz7F2j. Або прочитайте розповідь про це в Геламан 13-15; 3 Нефій 1:13-15, 21.

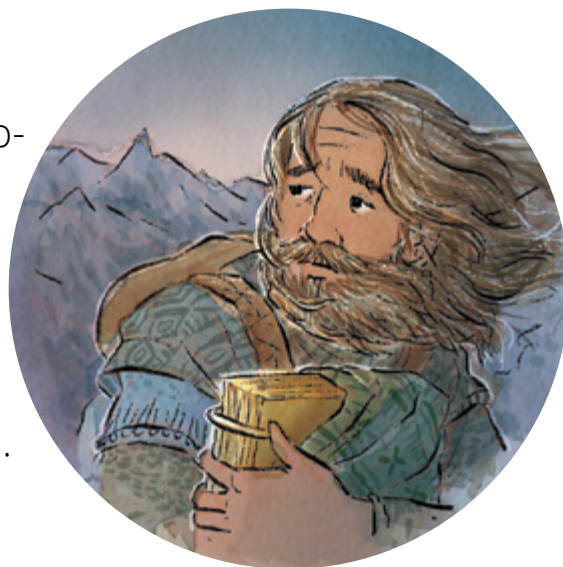
Мороній зберіг для нас Писання

Пророк Мормон уклав книгу про Ісуса. Він написав її на золотих пластинах. Перед смертю Мормон попросив свого сина Моронія дбати про цю книгу.

Мороній зробив те, про що просив його батько. Він оберігав пластини. Іноді йому доводилось ховатися від злочестивих людей. Часто він був самотнім. Але він знав, що ця книга дуже важлива.

Ісус являвся Моронію! Він показав Моронієві, яким чином ця книга допоможе багатьом людям, таким як ви і я. Мороній додав до цих пластин своє свідчення. Він писав нам, ніби ми були з ним.

Бог наказав Моронієві заховати пластини в землі, щоб зберегти їх. Через багато років їх переклав Джозеф Сміт. Тепер вони надруковані у вигляді Книги Мормона.

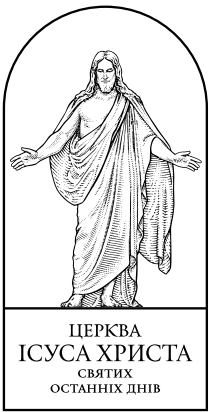
Книгу Мормона було написано для мене! Вона допомагає мені долати будь-які труднощі. Це дар від Бога. ●

Прочитайте про це в Мормон 8 і Вступі до Книги Мормона.

Книга Мормона— для мене!

Про що ви дізналися з Книги Мормона цього року?

Шановні батьки!

Номер журналу за цей місяць присвячено подарункам. Один з подарунків для вашої сім'ї, над яким ми працювали,—це повноформатна версія журналу *Друг* вашою мовою!

Ось що чекає на вас в журналі *Друг* у 2021 р.:

- Кожного місяця завдання для всіх дітей у світі, яке вони виконуватимуть разом, показуючи, що йдуть за Ісусом
- Історії про піонерів з багатьох країн
- Картки, присвячені історії Церкви
- Ще більше історій від дітей з усього світу!

Через те, що в новому випуску журналу *Ліягона* не буде вміщено журнал *Друг*, ви можете оформити передплату журналу *Друг* на сайті store.ChurchofJesusChrist.org або у місцевому розподільчому центрі. Якщо зараз ви є передплатником *Ліягони*, до вашої нової передплати *Ліягони* буде автоматично доданий час, що залишиться у вашій передплаті.

З любов'ю,
Друг

**Знайдіть заховану всередині
Ліягону!**

ЗМІСТ

- Д2** Від Першого Президентства: Дари любові для Ісуса
- Д4** Найкраща ялинка
- Д6** Привіт з Франції!
- Д8** Різдвяний сюрприз
- Д10** Приклад відваги: Дар дружби
- Д12** Виставка художніх робіт, присвячених Книзі Мормона!
- Д14** Друг другові: Молитва за Макса
- Д15** Цікавинка: Освіти цей світ
- Д16** Різдво з сусідами
- Д18** Самуїл і зірка
- Д20** Історії з Писань: Мороній зберіг для нас Писання
- Д23** Розмальовка: Книга Мормона— для мене!

НА ОБКЛАДИНЦІ ЖУРНАЛУ *ДРУГ*
Ілюстрація Кетлін Петерсон